

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Nom mòdul: Nivell bàsic

Durada: 120

Objectius:

1. Objectius generals

Els objectius generals del nivell bàsic se centren en el desenvolupament de les habilitats de comprensió i producció orals, amb la finalitat que l'aprenent, en acabar el curs, pugui resoldre en català les necessitats fonamentals de la vida quotidiana.

En acabar el nivell bàsic l'aprenent ha de ser capaç de:

- Comprendre les frases i les expressions més usuals en relació amb les necessitats comunicatives bàsiques (informacions personals, familiars, sobre compres, geografia local, ocupació...).
- Comunicar-se en situacions quotidianes senzilles, que comportin un intercanvi d'informació directe, sobre temes familiars i habituals.
- Descriure, de manera senzilla, experiències, aspectes del propi bagatge cultural i de l'entorn immediat, en relació amb les seves necessitats immediates.
- Utilitzar les estructures lingüístiques i el vocabulari bàsics que compleixin les funcions lingüístiques fonamentals (agraïr, saludar, demanar...).

A aquestes capacitats, s'hi sumen les habilitats estratègiques de compensació que permeten suplir les limitacions que l'aprenent té en la nova llengua, tot fent actuar l'interlocutor com a element reparador del discurs.

L'aprenent s'haurà d'iniciar en el coneixement de la societat i la cultura catalanes, principalment, pel que afecta al comportament comunicatiu dels parlants.

2. Objectius generals: habilitats lingüístiques

2.1. Comprensió oral

- L'aprenent ha de poder entendre globalment i en detall:

Textos orals senzills mitjanament formals sobre temes d'interès general i intervencions bàsiques en converses quotidianes.

Textos orals en converses formals o mitjanament formals sobre temes d'interès general i entendre globalment textos orals dels mitjans de comunicació sobre el mateixos temes.

Textos orals i converses, en varietat estàndard, sobre qualsevol tema d'interès general i entendre el més essencial d'informacions generals emeses pels mitjans de comunicació.

- L'aprenent ha de:

Entendre un interlocutor en converses senzilles sobre temes d'interès general.

Entendre en detall les respostes d'un catalanoparlant a les preguntes que el mateix aprenent pugui formular.

Entendre informació oral de primera necessitat: instruccions habituals en llocs del món institucional i de comerç, explicacions del professor, informacions

personals en converses de la vida quotidiana.

Entendre per telèfon converses de la vida quotidiana i missatges de contestadors automàtics.

Entendre globalment narracions de fets de la vida quotidiana i descripcions senzilles de persones i coses.

Entendre instruccions, avisos o anuncis públics per megafonia com els que es donen en estacions de tren, aeroports, grans magatzems, estadis o discoteques.

Entendre globalment textos lúdics molt bàsics, com ara cançons.

Entendre les idees principals o secundàries de converses de la vida quotidiana o de xerrades i exposicions sobre temes d'interès general.

Entendre en detall textos d'informació general, narracions de fets de la vida quotidiana i descripcions globals de persones i coses.

Entendre globalment la informació general de textos informatius o publicitaris emesos per ràdio o per TV com p. ex. la informació meteorològica i anuncis.

Entendre globalment textos de ficció, descriptius i narratius.

2.2. Comprensió escrita

- L'aprenent ha de poder comprendre:

Les idees generals de textos senzills sobre temes d'interès general i saber destriar la informació imprescindible de textos informatius de l'entorn quotidià.

Les idees principals de textos escrits sobre temes d'interès general, escrits en llengua estàndard i en un registre mitjanament formal.

Globalment i en detall textos escrits sobre temes d'interès general, escrits en llengua estàndard o en la varietat dialectal pròpia del seu entorn i comprendre el contingut rellevant i més essencial de la premsa escrita.

- L'aprenent ha de

Comprendre la informació general de textos publicitaris curts (propaganda comercial); d'anuncis i avisos públics; la puntual de rètols, indicacions urbanes, senyals de trànsit i de direccions de l'entorn quotidià, prospectes informatius d'un centre educatiu.

Comprendre textos escrits d'interès general de l'entorn diari com ara receptes, notes, llistes de compres, tríptics i opuscles, llistes de telèfons.

Comprendre la informació d'una butlleta d'inscripció o d'un formulari.

Comprendre les instruccions d'ús d'una cabina telefònica, de màquines automàtiques i d'articles d'ús domèstic.

Comprendre textos escrits breus com són postals, notícies curtes i titulars de premsa, talons bancaris, textos divulgatius breus d'activitats culturals, reportatges curts.

Comprendre la informació principal en textos informatius i instructius com ara, programes de TV, ràdio, teatre, cartelleres de cinema, horaris, recomanacions i instruccions d'articles comercials i

domèstics, prospectes, etiquetes i embalatges, llegendes de mapes, mitjans de transport.

Comprendre textos narratius breus com tires còmiques.

Comprendre textos escrits com correspondència personal i comercial, notes privades, avisos i notificacions, menús i cartes de restaurants, llistes de preus i factures, missatges per fax i per correu electrònic.

Comprendre textos produïts pels mitjans de comunicació de la premsa escrita com ara: articles d'interès general, anuncis crítiques periodístiques sobre espectacles.

2.3 Expressió oral

- L'aprenent ha de poder:

Desenvolupar-se suficientment en contextos socials propers i mantenir converses senzilles en la varietat pròpia de l'entorn sobre temes de la vida quotidiana tot adequant-se al grau de formalitat imprescindible que requereix el context.

Mantenir converses breus en llengua estàndard

pròpia de l'entorn d'aprenentatge sobre temes d'interès general o experiències personals.

Mantenir converses i produir textos senzills en llengua estàndard pròpia de l'entorn d'aprenentatge sobre qualsevol tema d'interès general.

- L'aprenent ha de

Formular preguntes breus i respondre a qüestions i fets de la vida quotidiana: la família, el lloc de treball, les dades bàsiques referides a la feina, a l'estudi, a l'habitatge, al carrer.

Preguntar a correus i al banc pels serveis bàsics que ofereixen.

Demanar informació sobre articles de consum quotidià a les botigues, on són les mercaderies, on es venen, quant valen i què es vol.

Demanar com es diu alguna cosa i expressar la incomprensió d'un missatge demanant aclariments sobre el significat d'una determinada paraula o expressió.

Participar en converses senzilles cara a cara intercanviant informació sobre la realitat immediata de l'aprenent o sobre temes d'interès general: l'habitatge, la feina, l'estudi, la família, la gastronomia, els espectacles, lleure i vacances, a la via pública.

Descriure persones expressant característiques anímiques o físiques i llocs i espais del seu entorn.

Fer descripcions i narracions senzilles sobre fets ocorreguts a ell mateix o a una tercera persona.

Poder indicar al metge la naturalesa d'un problema de salut tot ajudant-se, si cal, del suport gestual.

Expressar d'una manera senzilla un aclariment o una concreció sobre el que ell mateix ha dit o davant de la pregunta d'un interlocutor.

Demanar i donar, en converses cara a cara o per telèfon, informació concreta sobre la realitat immediata o sobre fets d'interès

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

general: la feina, l'habitatge, botigues, desplaçaments, vacances.

Intercanviar informació sobre fets i esdeveniments de temes d'interès general o del seu interès professional en present, passat o futur, fent comparacions i expressant preferències.

Formular preguntes per matisar o demanar aclariments sobre les intervencions d'un interlocutor i expressar d'una manera senzilla un aclariment o una concreció sobre el que ell mateix ha dit o davant de la pregunta d'un interlocutor.

Iniciar-se en la lectura en veu alta de textos curts.

2.4 Expressió escrita

- L'aprenent ha de:

Familiaritzar-se amb els signes ortogràfics del català i saber-los relacionar amb el so al qual corresponen.

Iniciar-se en l'escriptura a partir de l'elaboració de petits textos que demanin un mínim de domini del codi escrit.

Escriure textos breus en varietat estàndard sobre l'entorn quotidià i l'entorn d'aprenentatge.

Conèixer l'alfabet català.

Escriure la grafia dels sons catalans a partir de sentir-los lletrejar i, amb una certa seguretat, llistes de paraules que es dictin a l'aula.

Omplir fulls d'inscripció amb les dades personals imprescindibles, llistes diverses: d'adreces, de compres, de noms de persones...

Copiar horaris, dates i llocs del tauler d'anuncis.

Escriure els textos propis del treball de l'aula (llistes de paraules i frases),

Escriure paraules o frases senzilles provinents de missatges orals o de la lectura de qüestionaris o fitxes.

Emplenar formularis de serveis públics o privats, fitxes, talons bancaris, matrícules, fulls de registre amb les dades personals.

Escriure notes per donar instruccions breus, per informar algú d'un imprevist o per deixar un encàrrec a un familiar o a un company de la feina.

Prendre notes de classe, escriure notes en dietaris o agendes.

3. Objectius específics

3.1 Àmbits

3.1.1 Via pública i interior de locals

Preguntar i dir on és un lloc, amb l'ajut d'un plànol o sense.

Demanar i donar indicacions sobre on és una dependència o una instal·lació dins d'un edifici.

Demanar i dir on es pot trobar o on s'ha de col·locar algun objecte.

Preguntar i dir l'hora.

Llegir indicacions urbanes: cartells, rètols, indicadors viaris.

Preguntar i dir quina distància hi ha d'un punt a un altre i explicar la millor manera per arribar-hi.

Demanar, entendre i donar informació sobre on hi ha un servei determinat.

Donar referències precises sobre un lloc en relació amb un altre.

3.1.2 Habitatges i llocs d'allotjament

- Allotjament públic (hotels, fondes)

Omplir formularis.

Demanar, entendre o donar informació sobre les característiques de l'habitatge.

Demanar a la recepció d'un establiment d'hostaleria si hi ha habitacions lliures.

Demanar i entendre informació sobre les característiques de l'allotjament.

- Habitatge

Entendre anuncis de lloguer, de compra o de venda d'habitatge o per compartir-ne algun.

Demanar, entendre o donar informació sobre les característiques d'un habitatge.

3.1.3 Bars i restaurants

Fer comandes senzilles.

Demanar el compte i pagar.

Fer una comanda, especificant si cal, com es vol alguna cosa.

Fer comandes addicionals.

Llegir cartes i menús.

Fer una reserva de taula, especificant per a quantes persones, per a quin dia i hora i a nom de qui es fa.

Demanar aclariments sobre algun plat.

3.1.4 Botigues i comerços

Entendre cartells i rètols de botigues.

Llegir i entendre propaganda comercial.

Demanar tanda en una botiga.

Demanar un producte o un article, explicant-ne, si convé, alguna característica.

Demanar el preu i pagar.

Entendre avisos i anuncis emesos per megafonia a grans magatzems.

Entendre la informació i les instruccions de l'etiquetatge de productes i articles.

Demanar i dir on es poden trobar articles o productes determinats.

Demanar un producte o un article, especificant-ne, si convé, les característiques.

Demanar per una secció o per un establiment on es pugui comprar una cosa determinada.

Demanar i dir on es poden trobar articles o productes determinats.

Demanar per una secció o per un establiment on es pugui comprar una cosa determinada.

Demanar informació o consell sobre un article.

Demanar un descompte sobre la compra d'un producte.

3.1.5 Administració i entitats públiques

Llegir cartells, anuncis o avisos d'organismes públics.

Omplir formularis amb dades personals.

Informar-se sobre els tràmits que cal seguir per resoldre un afer.

3.1.6 Actes socials

Usar les formes de tractament adequades a cada situació i destinatari i a cada situació social concreta, per adreçar-se a algú o presentar-se un mateix, per saludar, per acomiadar-se, per felicitar algú...

Entendre invitacions i saber extreure'n la informació específica.

Confirmar oralment l'assistència o excusar la inassistència amb el tractament adequat al destinatari i d'acord amb les indicacions del missatge.

3.1.7 Mitjans de transport

- Transport públic

Entendre avisos, anuncis, indicadors propis dels mitjans de transport públic: senyals cartells...

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Entendre les instruccions de les màquines automàtiques d'aparcament en zones blaves o en pàrquings.

Informar-se i informar sobre horaris de transport i sobre on s'ha d'anar a buscar un determinat mitjà.

Parar un taxi i donar l'adreça d'on es vol anar.

Entendre les indicacions viàries i la informació per ràdio o TV sobre la situació de les carreteres.

Demandar i entendre informació sobre mitjans de transport i què cal fer per anar a un lloc determinat.

Informar-se i informar sobre horaris de transport i sobre on s'ha d'anar a buscar un determinat mitjà.

Demandar i donar explicacions sobre el recorregut o els itineraris d'un transport públic.

Entendre les instruccions de les màquines automàtiques d'expedició de bitllets.

Parar un taxi o avisar-lo per telèfon.

Donar les indicacions del lloc on es vol anar, especificant, si cal, per on s'hi vol anar i on es vol parar.

- Transport privat

Usar els serveis d'una gasolinera: demanar que posin benzina, dir quina quantitat, demanar que mirin el nivell de l'oli, que netegin els vidres, que posin oli o aigua, que mirin la pressió dels pneumàtics.

3.1.8 Telecomunicacions

Entendre i llegir les instruccions d'ús d'una cabina telefònica.

Consultar una guia telefònica.

Entendre missatges de contestadors automàtics.

Deixar un missatge en un contestador automàtic.

Entendre missatges que es puguin trobar en xarxes telemàtiques.

Demandar un servei telefònic: informació, comunicació a través d'una operadora, trucada amb cobrament a destinació.

Demandar i donar instruccions per posar un fax.

Llegir missatges breus per fax.

3.1.9 Viatges

Demandar i entendre informació sobre mitjans de transport i sobre què cal fer per anar a un lloc determinat.

Demandar i donar indicacions per anar a un lloc amb un vehicle privat, amb l'ajut d'un plànol o d'un mapa o sense.

Demandar i entendre informació sobre mitjans de transport i sobre els requisits necessaris per anar a un país estranger.

Canviar moneda: informar-se de la cotització de la moneda estrangera, demanar xecs de viatge.

3.1.10 Serveis d'assistència sanitària

Demandar informació sobre on es pot acudir per a obtenir un servei sanitari.

Comprar medicaments en una farmàcia.

Explicar una dolença i, si cal, algun dels seus símptomes.

Donar informació sobre on es pot acudir per a obtenir un servei sanitari.

Demandar hora per a una visita mèdica.

Explicar una dolença i els seus símptomes.

3.1.11 Serveis públics

Correus: entendre notificacions escrites.

Entitats bancàries: entendre les instruccions per realitzar una operació mitjançant un caixer automàtic.

Polícia: atendre indicacions de caràcter general de la policia; demanar ajut a la policia; fer una denúncia, explicant les circumstàncies dels fets denunciats; entendre les indicacions de la policia, en cas d'infracció.

Companyies de subministrament: entendre avisos, rebuts o qualsevol altra comunicació escrita d'aquestes companyies.

3.1.12 Espectacles i actes públics

Entendre cartells i indicacions propis d'un lloc públic (taquilles, guarda-roba, cafeteria, lavabos).

Entendre anuncis, cartells, prospectes o guies sobre espectacles o actes públics.

Entendre el significat global de programes informatius sobre un espectacle, una exposició o un acte públic.

Reservar o demanar una entrada per a un espectacle, precisant, si convé, per a quin dia o per a quina sessió es vol, quin tipus de localitat es demana i per a quantes persones.

Entendre el significat global d'una crítica periodística sobre un espectacle, una exposició o un acte públic.

3.1.13 Centres educatius

Usar el català com a llengua d'interacció habitual en l'activitat lectiva: entendre explicacions del professorat, demanar aclariments o explicacions addicionals, conversar amb els companys.

Entendre anuncis, guies i prospectes informatius d'un centre educatiu.

Formalitzar els tràmits d'admissió, ja sigui davant del personal administratiu del centre, o bé omplint els formularis necessaris.

Demandar i entendre informació complementària sobre condicions d'admissió o sobre característiques del centre.

3.2 Àmbits

3.2.1 Informació personal

Demandar i dir qui és algú.

Demandar i donar informació sobre un mateix o sobre una tercera persona.

Preguntar i donar dades referents als estudis i a la feina.

Preguntar i donar informació sobre la família

Identificar algú pel seu aspecte físic.

Descriure algú físicament.

Caracteritzar el perfil psicològic d'algú

Parlar de la naturalesa d'una relació i de les persones que hi intervenen.

Identificar algú pel seu aspecte físic.

3.2.2 Habitatge i llocs de residència

Preguntar i dir on viu algú i donar indicacions sobre la situació de l'habitatge en relació al seu entorn físic i sociocultural.

Preguntar i dir on són, on es desen o on es poden trobar alguns objectes propis de l'habitatge i equipaments domèstics en general.

Descriure un habitatge segons les dimensions, el nombre d'habitacions i la distribució de l'espai interior.

Descriure l'interior d'un habitatge a partir de la seva decoració i del seu mobiliari.

3.2.3 Activitats i relacions professionals
Intercanviar informació general sobre el camp professional i el tipus de feina.
Demandar i donar informació sobre les condicions de treball.

Intercanviar informació sobre la formació professional.

3.2.4 Activitat quotidiana, experiències, temps lliure i entreteniments
Demandar i donar informació sobre l'activitat quotidiana d'algú.

Explicar i entendre un fet quotidià, una experiència o una anècdota viscudes.

Intercanviar una informació concreta sobre una celebració festiva.

Invitar algú a una celebració festiva.

Expressar preferències sobre diferents tipus d'espectacles, esports i jocs.

Demandar i donar informació concreta sobre algun espectacle o algun esdeveniment esportiu.

Intercanviar una informació sobre llocs de vacances.

Suggestir de fer una activitat de lleure conjuntament.

Demandar i donar informació sobre els interessos particulars d'algú, respecte a activitats en temps lliure o a aficions concretes.

Expressar preferències sobre diferents tipus d'espectacles, esports i jocs.

Intercanviar una informació sobre llocs de vacances, pel que fa al clima, al paisatge i al nivell de vida.

Comparar l'activitat quotidiana present amb la de temps passats.

3.2.5 Actualitat

Demandar i donar informació bàsica sobre un esdeveniment cultural.

Parlar dels esdeveniments culturals més importants que es produeixen en l'actualitat.

Entendre una informació, una crítica o una ressenya no especialitzades sobre algun esdeveniment cultural.

3.2.6 Gastronomia

Parlar d' hàbits gastronòmics: què es pren normalment o què agrada més, freqüència dels àpats.

Donar instruccions per elaborar un plat determinat.

Intercanviar informació sobre els establiments pel que fa a les seves característiques i al seu funcionament.

Intercanviar informació sobre la manera de preparar un plat o una beguda

3.2.7 Condicions atmosfèriques

Entendre la informació que puguin llegir o sentir sobre els temps.

Parlar sobre el clima del lloc on es viu o sobre el d'altres llocs coneguts o dels quals es tenen referències.

3.2.8 Llengua i comunicació

Preguntar com es pronuncia una paraula determinada o si l'articulació d'un so és la correcta.

Preguntar si l'ús d'una determinada paraula o expressió és correcta.

Preguntar a l'interlocutor el significat d'una paraula o expressió.

Demandar que es parli més a poc a poc o amb més claredat.

Demandar a algú que repeteixi una frase, una expressió o una paraula que no s'hagi entès.

Demandar a algú que precisi un concepte que no s'hagi entès prou bé.

Demandar que algú ens corregeixi quan no estem segurs d'haver dit alguna cosa amb prou precisió.

Preguntar com s'escriu una paraula determinada.

Continguts (en relació amb els objectius):

1. Funcions generals de la llengua

1.1 Funció socialitzadora

Saludar i transmetre una salutació.

Acomiadar-se.

Interessar-se per algú.

Donar resposta a mostres d'interès.

Presentar-se i presentar algú: presentar-se (identificar-se), demandar que algú s'identifiqui i presentar algú.

Respondre a una presentació.

Demandar per algú.

Respondre quan es demana per algú.

Donar les gràcies i respondre a un agraïment.

Interpel·lar algú.

Respondre a una interpel·lació.

Demandar permís.

Concedir o denegar un permís.

Demandar disculpes.

Excusar-se.

Acceptar disculpes.

Felicitar i respondre a una felicitació.

Fer ofers.

Oferir-se a fer alguna cosa.

Expressions de cortesia: en un àpat, quan algú esternuda i en un brindis.

Felicitar i respondre a una felicitació.

Iniciar un contacte telefònic: en despenjar, quan ens contesten i respondre a una interpel·lació per telèfon.

Mantenir un contacte telefònic.

1.2 Funció informativa

Demandar identificació de persones.

Demandar identificació de coses.

Identificar persones.

Identificar coses.

Donar una cosa a algú.

Descriure.

Comparar: comparació d'igualtat i desigualtat.

Comparar: expressió de similitud i de dissimilitud.

Demandar informació sobre un fet o esdeveniment.

Anunciar: informar d'un fet o d'un esdeveniment.

Demandar si se sap alguna cosa.

Demandar confirmació sobre la veracitat d'un fet.

Preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet.

Expressar el coneixement o la ignorància d'un fet.

Expressar que un fet és cert o fals.

Oferir-se a fer alguna cosa.

Expressar la intenció, la voluntat o la decisió de fer alguna cosa.

Expressar que un fet és cert o fals.

Expressar el grau de seguretat d'un fet.

Expressar negació de voluntat o la renúncia a alguna cosa.

Expressar el desig de fer alguna cosa.

Expressar el desig de no fer alguna cosa.

Negar-se a fer alguna cosa.

Prometre de fer alguna cosa.

Preguntar sobre la intenció, la voluntat o la decisió de fer alguna cosa.

Preguntar sobre el desig de fer alguna cosa.

1.3 Funció expressiva i valorativa

Expressar sentiments i estats d'ànim positius, negatius i neutres i sentiments de conformitat i disconformitat; admiració, gratitud, tolerància, conformitat o disconformitat, satisfacció, grat o desgrat, alegria o il·lusió, penediment, desgrat, tristesa, desil·lusió, interès o desinterès, inseguretat, estima, joia i felicitat, esperança, preferència, indiferència, avorriment, repugnància, fastic, llàstima, condol.

Demandar aprovació i acord, mostrar aprovació i acord, mostrar desaprovació i desacord.

Demandar perdó, perdonar.

Interessar-se per l'estat emotiu o de salut d'algú.

Expressar sensacions físiques i percepcions sensorials: fred o calor; son; gana o set; olor; gust; vista; oïda; tacte.

Demandar opinions.

Donar opinions.

Donar credibilitat.

Expressar un fet com a aparent.

Expressar un fet com a fàcil.

Expressar un fet com a difícil.

Expressar un fet com a necessari.

Expressar un fet com a innecessari.

Expressar un fet com a obligatori.

Expressar un fet com a no obligatori.

1.4 Funció inductiva

Demandar ajut.

Demandar un favor.

Proposar, suggerir, aconsellar o recomanar una actuació.

Demandar instruccions.

Donar instruccions.

Donar autorització.

Prohibir.

Concertar una cita.

Demandar ajut.

Demandar consells.

Invitar a fer alguna cosa.

1.5 Funció metalingüística

Demandar la paraula.

Donar la paraula.

Traduir: demandar traducció, donar una traducció o una interpretació.

Demandar de parlar més clarament, més a poc a poc.

Demandar una repetició quan no s'entén una cosa.

Demandar com es pronuncia.

Demandar d'apujar la veu.

Demandar d'abaixar la veu.

Parafrasejar.

Expressar acord amb un enunciat.

Expressar desacord amb un enunciat.

Corregir-se, rectificar.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Intercalar mots falca.
Demandar aclariments sobre l'enunciat o sobre la intenció del parlant.

2. Nocions específiques d'àmbits i temes

2.1 Informació personal
Nom i cognoms
Edat
Sexe
Lloc de naixement o de procedència
Nacionalitat
Data de naixement
Domicili
Número de telèfon
Estat civil
Família: noms, dades personals, grau de parentiu
Estudis i titulacions
Professió
Ocupació o càrrec
Característiques físiques
Relacions personals: parella, amic, veí
Caràcter, temperament i conducta personal

2.2 Habitatge i lloc de residència
Situació
Entorn físic
Entorn sociocultural: característiques socials i urbanístiques del barri, paisatge
Serveis públics i privats
Habitatge: tipus d'habitatge, dimensions, nombre d'habitacions, situació, preu
Mobiliari i decoració: estris de cuina, roba de taula i de llit
Dimensions i distribució interior
Decoració i mobiliari
Característiques: estat de conservació, instal·lacions i equipaments, serveis, condicions internes i externes

2.3 Activitats i relacions professionals
Domini professional i tipus de feina: nom, estudis, activitat, operacions, apreciació global, condicions de treball (horari, dedicació, retribucions econòmiques)
Lloc de treball
Relacions laborals
Procediment: com s'ha de fer una feina, en quin moment, amb qui, durada

2.4 Activitat quotidiana; temps lliure i entreteniments
Activitat quotidiana: horaris, costums, hàbits
Aficions i temps lliure: llegir, ballar, pintar, escoltar música
Activitat quotidiana: canvis de costums
Experiències i anècdotes
Festes: causes, motius i característiques
Espectacles, esports i jocs: preferències, dies, horaris i lloc, tipus d'activitat, preu d'entrada, lloc de venda de localitats
Temps lliure: vacances i caps de setmana

2.5 Viatges i trasllats
Mitjans de transport, missatges per megafonia, senyals, cartells, etc.
Països i llocs d'interès turístic
Llocs de vacances: clima, aspectes culturals, museus, monuments
Viatges: passaport, visats, vacunes
Països i llocs d'interès turístic

2.6 Relacions electives i associatives
Invitacions i cites

Tipus de relacions
Associacions i societats

2.7 Actualitat
Esdeveniments culturals: informacions i crítiques

2.8 Estats físics i anímics de la persona
El cos i els seus moviments
Sensacions i percepcions
Estats anímics
Mals, malalties i accidents

2.9 Ensenyament i educació
Informació sobre un curs: tipus de centre, activitats educatives que ofereix, dates d'inscripció i matrícula, sistema d'admissió i procediment de matrícula
Institucions docents
Tipus d'estudis, reduccions de matrícula, beques, horaris, sistema d'avaluació, documentació necessària per a la inscripció, certificats que s'expedeixen
Avaluacions i règim interior d'un centre

2.10 Compres
Activitat comercial
Tipus d'establiment
Preus i sistemes de pagament
Quantitat, qualitat, mida, forma, pes
Roba i calçat
Articles d'ús domèstic
Llibres i articles de papereria i material d'oficina
Productes audiovisuals
Joguines
Objectes de regal
Característiques: com funcionen, quines prestacions ofereixen, quin és millor

2.11 Gastronomia
Hàbits gastronòmics: alimentació, varietat culinària, menjars i begudes, horaris i freqüència dels àpats
Receptes: ingredients, preparació, quantitats, mesures i altres operacions
Alimentació: composició i conservació, data de caducitat, instruccions d'ús
Establiments: lloc, preus, horaris, dies de festa
Tipus de menjar: de què és, com està cuinat, quin gust té

2.12 Serveis públics i privats
Transports públics
Ensenyament
Administració pública
Correus i telecomunicacions
Àrea laboral
Assistència sanitària: metges, hospitals, farmàcies, dispensaris
Policia: ordres, avisos, recomanacions
Agències de viatge. Al·lotjament: llocs, preus, tipus d'habitació i serveis d'hostaleria
Bancs i caixes d'estalvis

2.13 Llocs
Llocs i itineraris: parades, canvis, enllaços, transbords
Distribució d'un edifici

2.14 Condicions atmosfèriques
Clima i temps atmosfèric: càlid, fred, humit, mediterrani, suau, variable

2.15 Llengua i comunicació

Conceptes metalingüístics: expressió oral, comprensió oral, comprensió lectora, correcció fonètica

3. Components gramaticals

3.1 Morfologia

3.1.1 Noms

- Categories nominals: noms comuns i propis
- Flexió de gènere regular: masculí, femení; amb alteració gràfica d'accent
- Flexió de gènere regular, irregular i invariable
- Flexió de nombre regular i invariable: plurals en -s, -es, -os; irregular invariable amb alteració gràfica d'accent
- Sufixos de derivació que designen formació de noms:
Activitats i oficis: -er/-era, -ista, -or/-ora, -aire
Noms d'oficis: -or / -ora, -ista / -ista, -ari / -ària, -aire / -aire
Procedència: -a/-ana, -í/-ina, -ès/-esa, -enc/-enca
Utilitat d'un objecte o d'un recipient: -er/-era
Plantes i arbres fruiters: -er, -era
Que indiquen dimensions i mides: -et, -às, -ària, -ada

3.1.2 Pronoms

- Demonstratius: aquest, aquesta, aquell; aquella i plurals neutres: això i allò
- Personals
Formes tòniques i introducció a les formes àtones i les seves funcions: tracte familiar i de respecte tu, vostè, li; d'OD i OI: et, li, us, els
Formes àtones en funció d'OD i OI
- Possessius: el teu, la teva, els teus, les teves...
- Interrogatius: què, qui, quin, on, com, quan, quant, quants; distinció semàntica quan/quant i què, qui, quin, quins, on, com
- Indefinites: un, una, tothom, tot, tots, algú, alguns, ningú, res, l'un... l'altre, qualsevol.
- Adverbials: en, hi
- Relatius: ús de que

3.1.3 Determinants

- Article
Definit, indefinit, personal
Contracció: preposició+article: al, del, pel
Flexió de gènere i nombre
- Demonstratius, possessius i interrogatius.
Flexió de gènere i nombre: aquest, aquell ...; (el) meu, (el) teu, (el) seu ...; quin ...
- Col·lectius, multiplicadors
la meitat ...; un parell de, una dotzena de...; el doble de...
- Indefinites:
Algun, cada, tot, un, una, algú.
Flexió de gènere i nombre: algun, cada, tot, un, una, algú, cadascú, tothom, qualsevol
- Numerals
Numerals cardinals: zero, un, dos, tres ...
Numerals ordinals: primer, segon, tercer...

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Numerals partitius: mig, quart, terç ...

- Quantificadors: algun, alguns, altre, bastant, cap, diversos, força, gaire, gens, gens de, massa, mica de, molt, poc, prou, qualsevol, tant, tot, una, uns quants.

- De comparació: més, menys, tant, tanta, tants, tantes

- Adjectius distributius: cada

3.1.4 Qualificadors

Formació d'adjectius: flexió de gènere i nombre de l'adjectiu.

Adjectius qualificatius de persona. D'aspecte físic: alt, baix, prim, gras, ros, morè, castany, petit, jove, gran, vell, lleig, maco.

Adjectius qualificatius de trets de caràcter i estats d'ànim: actiu, agradable, amable, amoïnàt, animat, antipàtic, capficat, content, de bon humor, de mal humor, deprimit, desanimat, despreocupat, eufòric, irritat, mandrós, neguitós, seriós, simpàtic, tímid, tranquil, vergonyós.

Adjectius qualificatius de productes i d'objectes: (mida i forma) gros, gran, petit, alt, baix, vell, nou; diferència entre gran i gros.

Adjectius qualificatius de fets i esdeveniments: interessant, avorrit, monòton, dur, pesat, estimulants, engrescador...

3.1.5 Verbs

- Verbs regulars d'accions quotidianes

Mode indicatiu (present, passat perifràstic, indefinit, imperfet, perfet, plusquamperfet, futur)

Mode imperatiu

Mode subjuntiu (present i imperfet)

Mode condicional (simple)

- Verbs irregulars

Present de voler, poder, tenir, valer.

Present i passat de: néixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tenir, conèixer

Present d'indicatiu dels verbs: ser, dir-se, viure, tenir, néixer, conèixer

Mode indicatiu: néixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tenir, conèixer, omplir, obrir, tossir

- Verbs reflexius d'accions quotidianes: vestir-se, despullar-se, rentar-se, pentinar-se, dutxar-se, aixecar-se, asseure's, banyar-se, destapar-se, estirar-se...

- Copulatiu: ser, estar, semblar, quedar-se, posar-se, tornar-se

- Formes verbals no personals: infinitiu, gerundi, participi passat; ús dels verbs haver-hi, ser-hi, localitzacions; ús de ser, estar, haver-hi.

- Perífrasis verbals: d'obligació (haver de, caldre + inf.); de probabilitat (deure + inf); ús dels verbs haver-hi, ser-hi

3.1.6 Adverbis i locucions adverbials

De temps: aleshores, ara, aviat, avui (en) dia, com més aviat, d'aleshores, d'hora, de demà en..., de tant, de tant en tant, de vegades, des, després, en acabat, en tant, havent dinat/sopat, ja, llavors, mai, mentre, mentrestant, millor, per acabar, sempre, sovint, tard; dies de la setmana,

mesos de l'any, estacions i èpoques de l'any, dates

D'ordre: primer, després, tot seguit, finalment

De lloc: aquí, allà, sota, sobre, dins, fora, al centre, dreta, esquerra, davant, darrere, al mig, (a) dalt, (a) baix, (a/al) davant, (a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant, endins, enfora

De direcció: pujant, baixant, entrant a mà..., sortint,

De quantitat: molt, poc, gaire, gens, almenys, prou, bastant, una mica, només, solament

De manera: a poc a poc, de pressa, al comptat, a terminis, de cop.

Interrogatiu: quan, on, com

Afirmatiu: sí, també, i tant, és clar

Negatiu: no, tampoc, de cap manera

De possibilitat: potser, si de cas;

expressions: si fa no fa

3.1.7 Preposicions i locucions prepositives

De situació: a, en, de

De direcció: a, cap (a), fins (a), per

De pertinença: de, amb

De posició relativa: entre, dins (de), (a) sobre (de), (a) sota (de); a la dreta de..., a l'esquerra de..., al fons de...

De distància: (a) prop (de), lluny (de), (a la) vora (de)

De mitjà o instrument: a, amb, a través de...

De tema: de, sobre

De causa o motiu: a causa de...

De substitució: en lloc de...

3.1.8 Conjuncions i locucions conjuntives

de coordinació i subordinació

Copulatives: i, ni, si (interrogativa – indirecta)

Causals: perquè

Disjuntives: o, si no, o bé

Adversatives: però, encara que, tot i que

Consecutives: doncs, per tant, així

De temps: quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que (no), després que

3.2 Sintaxi

Constituents de l'oració: subjecte, verb i complements

Oracions simples: declaratives, interrogatives, imperatives, exclamatives

Oracions coordinades

3.3 Fonètica i ortografia

L'alfabet català

El sistema vocàlic

El sistema consonàntic

L'accent de les paraules

Dicció i ritme de la frase en català

Dígrafs

Emmudiments: consonants i grups consonàntics a final de paraula

Sonoritzacions i ensordiments

Elisions i enllaços fònics

Entonació i llenguatge no verbal

Nom mòdul: Nivell elemental

Durada: 120

Objectius:

1. Objectius generals

En aquest nivell l'aprenent haurà de consolidar i ampliar les habilitats orals,

escoltar i parlar i desenvolupar les escrites (llegir i escriure), amb la finalitat que, en acabar el curs, pugui ampliar el seu camp d'acció en català a àmbits nous, amb un llenguatge que s'adapti a la situació comunicativa, encara que sigui sense la fluïdesa, desimboltura o riquesa, amb què ho faria amb la llengua materna.

En acabar el nivell elemental l'aprenent ha de ser capaç de:

- Comprendre les idees principals d'una informació clara sobre temes relatius a la feina, a l'escola, a l'oci, etc.

- Fer front a la major part de situacions lingüístiques que poden aparèixer quan es viatja en una zona on es parla la llengua objecte d'aprenentatge.

- Produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interès personal.

- Descriure fets, experiències, somnis, desitjos i propòsits, i justificar les pròpies opinions de manera breu.

- Redactar textos no gaire complexos, produïts en situacions comunicatives properes, en el registre adequat a les situacions familiars o socials.

- Adquirir el vocabulari i les estructures lingüístiques relatives als contextos dels nous àmbits d'ús de la llengua (laborals, culturals...).

Pel que fa a les habilitats estratègiques, l'aprenent ha de desenvolupar una certa autonomia comunicativa, evitant les pròpies llacunes fent circumloquis o paràfrasis.

L'aprenent haurà d'ampliar el coneixement de la cultura autòctona, pel que afecta al seu comportament comunicatiu, cosa que li permetrà adequar-se millor a la situació social.

2. Objectius generals: Habilitats lingüístiques

2..1 Comprensió oral

- L'aprenent ha de poder entendre textos orals i converses formals de la vida professional o d'interès específic propi, emesos en la varietat estàndard i en diversos graus de formalitat.

L'aprenent ha de poder entendre textos orals formals i converses en varietat estàndard que comportin una intenció marcada per part de l'emissor i amb un cert grau de complexitat emeses cara a cara o pels mitjans de comunicació.

L'aprenent ha de poder interpretar el significat dels elements més rellevants de cada text segons les necessitats informatives de cada oient, encara que alguna paraula o expressió no essencial li resulti incomprendible o de significat dubtós.

- L'aprenent ha de entendre informacions concretes i descripcions detallades i precises de persones i objectes en una conversa o en un text no conversacional.

Entendre globalment i en detall textos informatius o publicitaris emesos per

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

ràdio o TV tal com notícies, reportatges i anuncis.

Entendre la informació general de textos orals sobre temes amb l'especificitat adequada a cada aprenent.

Entendre textos dialogats o no dialogats de pel·lícules o obres de teatre senzilles.

Entendre sense dificultat crítiques d'espectacles, comentaris esportius, textos de temàtica religiosa o política (sermons, discursos).

Entendre pel·lícules i obres de teatre actuals no excessivament literàries.

Entendre l'opinió o el punt de vista (implícit o explícit) expressat per algú en intervencions en un debat, en una taula rodona o en una entrevista realitzades tant directament en un lloc públic o als mitjans de comunicació, copsar matisos de significat o d'opinió.

Copsar el significat d'usos figurats de paraules o expressions conegudes i interpretar el sentit de les ironies, els jocs de paraula i els dobles sentits sempre que formin part d'un discurs i sobre un tema de caire general i fàcil d'interpretar.

Entendre de manera global converses en altres varietats geogràfiques o socials.

2..2 Comprensió escrita

- L'aprenent ha de poder

Comprendre globalment i en detall textos escrits sobre temes d'interès general i d'interès específic, escrits en llengua estàndard o en la varietat dialectal de l'entorn i amb un grau de formalitat alt o mitjanament formal.

Comprendre textos escrits formals de divulgació general i específica en varietat estàndard, i saber-ne treure les informacions explícites i implícites.

Comprendre textos escrits d'àmbits diferents i de qualsevol grau de formalitat, saber-ne extreure la informació específica necessària per entendre-la i interpretar-la d'acord amb la intencionalitat de l'autor.

- L'aprenent ha de

Comprendre textos com: correspondència de caràcter formal, programacions d'espectacles, guies turístiques d'hotel, de la ciutat, instruccions i normes d'actuació, etiquetatge d'aliments i textos en xarxes telemàtiques.

Comprendre globalment i en detall textos del seu interès específic: activitat laboral, comunicats de caràcter oficial o públic dins de la seva pròpia àrea d'experiència a condició que tingui el temps suficient.

Comprendre el sentit global de textos literaris senzills, reportatges de divulgació cultural, textos curts escrits sobre pantalla.

Comprendre la major part de correspondència personal i comercial.

Comprendre i destriar informacions implícites i explícites de textos informatius: informació meteorològica, en envasos i paquets, opuscles, catàlegs, fulls de registre, telegrams i girs.

Comprendre sense dificultat textos de divulgació cultural: espectacles, esports, exposicions.

Comprendre textos de divulgació: articles de premsa i editorials, crítiques

d'espectacles, recomanacions de comportament cívic, i cartes que expressen opinions personals.

Consolidar-se en la lectura de produccions literàries actuals: narració curta i llarga tot captant la subjectivitat, ironies i jocs de paraula.

Identificar la idea principal de poemes i contes.

Exercitar-se en l'ús de diccionaris bilingües, per tal de trobar el significat més adequat a paraules o expressions desconegudes.

2..3 Expressió oral

- L'aprenent ha de poder

Mantenir converses formals sobre qualsevol tema d'interès general o d'interès específic propi, i produir textos en llengua estàndard sobre temes d'interès general fent servir, si cal, recursos extralingüístics com pot ser la gesticulació.

Produir textos orals especificant-hi informacions i opinions personals tenint en compte el registre i la finalitat proposada.

Comunicar-se oralment, sense haver de recórrer a una altra persona, amb una correcció i una velocitat suficients que permetin que l'interlocutor percebi el significat del discurs i el valor expressiu adient.

- L'aprenent ha de

Participar en converses cara a cara o per telèfon sobre temes de la vida quotidiana o del seu interès específic, tot donant-ne explicacions i expressant-ne la pròpia opinió.

Sol·licitar serveis habituals de l'àmbit privat i públic.

Intercanviar informacions sobre fets, llocs, esdeveniments i experiències.

Explicar a algú el que li ha dit una tercera persona.

Llegir en veu alta textos en prosa i textos dialogats.

Iniciar-se en la producció de textos adequant-los a un àmbit i un tema determinats. Concretament, textos descriptius, narratius, directius, argumentatius i expressius.

Intervenir en converses, reunions i col·loquis demanant la paraula i mantenint el torn de parla, fent comentaris i apreciacions i demanant aclariments per mitjà d'exemples.

Usar les formes lingüístiques necessàries per demanar ajut a l'interlocutor quan es desconeix o no es recorda una expressió determinada.

Iniciar-se en la lectura en veu alta de petits textos literaris com poesia senzilla i contes curts amb l'entonació i pronúncia suficients.

Mantenir converses on sigui essencial detallar i ordenar idees.

Exercitar-se en la producció de textos adequant-los a un àmbit i un tema determinats i tenint en compte la intencionalitat.

Fer exposicions públiques sobre temes d'interès general o específic en contextos

coneguts per l'aprenent com pot ser: una exposició a l'aula d'un treball de classe, la descripció d'unes vacances, que permetin la producció dels tipus textuals esmentats al programa.

Participar a l'aula en debats i taules rodones i expressar opinions sobre temes culturals.

Llegir en veu alta textos literaris com poesia i prosa amb l'entonació i la correcció suficients que permetin a l'oient percebre el valor expressiu que demana cada text.

Suplir, en un moment donat, les limitacions lingüístiques mitjançant estratègies que permetin vorejar les pròpies llacunes: parafrasejar, usar sinònims...

2.4 Expressió escrita

- L'aprenent ha de poder

Escriure textos usuals de l'entorn quotidià en llengua estàndard.

Transformar petits textos de l'esfera social, fent els canvis necessaris per tal de personalitzar-los o adaptar-los a unes necessitats concretes.

Produir textos curts relacionats amb l'àmbit social i professional, amb un grau de correcció suficient per fer el missatge comprensible, i amb el registre adient.

- L'aprenent ha de

Escriure textos epistolars senzills com postals i felicitacions.

Escriure missatges breus com girs postal i faxos.

Reproduir impresos i documents administratius habituals i adaptar-hi la informació segons les noves necessitats.

Tenir coneixements bàsics del sistema ortogràfic, morfològic i sintàctic.

Prendre notes i apunts a partir d'una informació oral o escrita quan el tema és familiar i previsible.

Escriure cartes curtes i missatges senzills per ser enviats per correu electrònic.

Emplenar formularis de serveis públics i privats.

Elaborar, a partir d'un model, el propi CV i la sol·licitud corresponent per demanar feina.

Escriure textos com: correspondència privada, informes breus i actes, resums i apunts d'informació rebuda a classe si és més o menys dictada.

Redactar notes, cartells, anuncis de lloguer adreçats a un públic en general.

Escriure cartes estàndard adreçades a institucions o organismes públics, en les quals hagin d'especificar un problema, una sol·licitud, una reclamació.

Iniciar-se en l'estudi de la normativa únicament en aquells aspectes bàsics que faciliti l'elaboració o la reproducció d'aquests textos senzills.

3. Objectius específics

3.1 Àmbits

3.1.1 Via pública i interior de locals

Preguntar i dir on és un lloc, amb l'ajut d'un plànol o sense.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Demandar i donar indicacions sobre on és una dependència o una instal·lació dins d'un edifici.

Demandar i dir on es pot trobar o on s'ha de col·locar algun objecte.

Preguntar i dir l'hora.

Llegir indicacions urbanes: cartells, rètols, indicadors viaris.

Preguntar i dir quina distància hi ha d'un punt a un altre i explicar la millor manera per arribar-hi.

Demandar, entendre i donar informació sobre on hi ha un servei determinat.

Donar referències precises sobre un lloc en relació amb un altre.

3.1.2 Habitatges i llocs d'allotjament

- Allotjament públic (hotels, fondes)

Sol·licitar un servei d'hostaleria.

Demandar aclariments sobre la facturació

Fer una reserva d'allotjament, cara a cara o per telèfon, indicant les dates d'estada previstes i concretant les característiques i els serveis que es demanen.

Entendre la informació que es rebí quan es fa una reserva d'allotjament.

Fer una reclamació en cas de deficiències en el servei.

Omplir formularis de reclamacions.

- Habitatge

Negociar les condicions d'un contracte

Redactar anuncis de lloguer, de compra o de venda d'habitatge o per compartir-ne algun.

3.1.3 Bars i restaurants

Entendre i intercanviar informació sobre bars i restaurants pel que fa a característiques de l'establiment.

Fer apreciacions sobre la qualitat del servei d'un establiment concret.

Fer una reclamació oral en cas de deficiència en els serveis o en la qualitat del menjar o de la beguda.

Fer reclamacions oralment.

Omplir formularis.

3.1.4 Botigues i comerços

Encarregar un producte o un article que s'hagi exhaurit.

Fer reclamacions en cas de trobar anomalies en un producte adquirit.

Fer reclamacions per escrit sobre productes adquirits que presentin alguna anomalia, tot seguint models estàndard.

3.1.5 Feina

Llegir i respondre oralment anuncis de demanda o d'oferta de feina.

Llegir i redactar anuncis de demanda o d'oferta de feina.

Mantenir entrevistes de contractació, on calgui detallar aspectes de l'experiència laboral.

Entendre les clàusules d'un contracte laboral.

Demandar, si cal, aclariments sobre alguna d'aquestes clàusules.

Redactar una sol·licitud i un currículum laboral.

Omplir formularis per accedir a un lloc de treball.

3.1.6 Administració i entitats públiques

Omplir instàncies adreçades a l'Administració o a responsables d'entitats públiques.

Exposar oralment fets o situacions que requereixen l'actuació de l'administració o d'una entitat pública.

Escriure cartes estàndard sobre fets o situacions que requereixen l'actuació de l'administració o d'una entitat pública.

3.1.7 Actes socials

Concertar una cita.

Usar les formes de tractament adequades a cada destinatari i a cada situació social concreta: per adreçar-se a algú o presentar-se un mateix, per saludar, per acomiadar-se, per felicitar algú, per expressar un desig.

Usar, per escrit, les formes de tractament adequades a cada persona i cada situació.

Redactar una invitació a un acte social.

Adreçar-se a un públic en un acte social mitjanament formal.

3.1.8 Mitjans de transport

- Transport públic

Comprar o reservar un bitllet o un passatge, especificant per a quins dies, hora de sortida i de tornada, classe, nombre de viatgers, a nom de qui es fa la reserva, etc.

Realitzar els tràmits per facturar equipatge i per embarcar.

Fer una reclamació oral en cas de pèrdua d'equipatge.

Fer una reclamació per escrit en cas de pèrdua d'equipatge.

- Transport privat

Sol·licitar els serveis d'ajut a carretera: dir on ens trobem, explicar la incidència demanar una grua.

Sol·licitar un cotxe de lloguer; demanar i entendre informació sobre les condicions del lloguer; llegir i omplir els formularis de contracte de lloguer.

Sol·licitar els serveis d'un taller mecànic: descriure una avaria i entendre les explicacions del mecànic, sol·licitar una revisió, demanar per a quan pot estar llest el vehicle, demanar pressupost de la reparació, etc.

Omplir formularis d'assegurança en cas d'accident, demanar dades d'altres vehicles.

3.1.9 Telecomunicacions

Entendre les instruccions d'ús d'una cabina telefònica.

Consultar una guia telefònica.

Redactar missatges breus en xarxes telemàtiques.

Redactar missatges breus per fax.

3.1.10 Viatges

Demandar i rebre informació per fer un viatge a través d'una agència.

Fer la reserva de passatges, d'allotjament o de lloguer de cotxe.

3.1.11 Serveis d'assistència sanitària

Demandar una assistència urgent en cas d'accident o de malaltia.

Explicar la situació que requereix una assistència mèdica i donar informació precisa sobre el lloc, l'hora i el motiu.

Entendre explicacions de personal sanitari i les indicacions mèdiques que cal seguir.

Fer els tràmits necessaris per inscriure's a la seguretat social o a una mútua privada.

3.1.12 Serveis públics

- Correus

Omplir un gir postal

Fer una tramesa certificada i entendre un avís de tramesa certificada

Fer reclamacions i omplir formularis.

- Entitats bancàries

Entendre les instruccions per realitzar una operació mitjançant un caixer automàtic

Demandar una prestació bancària: fer un ingrés o retirar diners, demanar el saldo, sol·licitar un talonari, una llibreta o una targeta de crèdit, demanar una transferència, domiciliar rebuts...

Entendre notificacions escrites d'entitats bancàries; explicar incidències relacionades amb alguna operació bancària

Trucar al servei d'anul·lació de targetes de crèdit en cas de pèrdua o de robatori.

- Policia

Entendre les indicacions de la policia en cas d'infracció

Donar explicacions o excuses en cas d'infracció

Demandar assistència a la policia i donar-li la informació corresponent

Entendre el text d'una sanció; presentar al·legacions escrites a una sanció; argumentar.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

- Serveis d'emergència

Poder trucar a un servei d'urgències (bombers, ambulàncies, serveis tècnics...) per explicar una situació que requereixi la seva intervenció

Donar informació precisa sobre el lloc, l'hora i el motiu de l'emergència.

- Companyies de subministrament

Sol·licitar oralment l'alta o la baixa d'un servei de subministrament; explicar, amb detall, una avaria o una anomalia de funcionament d'algun dels serveis d'aquestes companyies

Sol·licitar per escrit l'alta o la baixa d'un servei de subministrament.

Serveis de manteniment i reparacions

Sol·licitar un servei d'instal·lació o d'obra explicant les característiques generals de la instal·lació o de l'obra que es demana

Concretar dia i hora en què es pot fer una reparació.

Descriure una avaria o un desperfecte i demanar-ne la reparació.

Fer una reclamació en cas d'incompliment o de deficiències en la reparació.

Sol·licitar un pressupost.

Negociar el preu de la realització d'aquests serveis.

Demanar garantia d'una reparació.

3.1.13 Espectacles i actes públics

Entendre el significat global d'una crítica periodística sobre un espectacle, una exposició o un acte públic.

Intercanviar punts de vista i fer una valoració personal sobre un espectacle, una exposició o un acte públic.

3.1.14 Ensenyament i educació

Usar el català com a llengua d'interacció habitual en l'activitat lectiva.

Conèixer el vocabulari propi de la matèria.

Llegir textos propis de la matèria.

Prendre apunts.

Fer resums.

Exposar algun problema relacionat amb l'activitat acadèmica a la persona responsable.

Participar en reunions informatives del centre educatiu o d'associacions vinculades amb el centre com poden ser consells escolars, associacions d'estudiants o de pares d'alumnes.

3.2 Temes

3.2.1 Informació personal

Identificar algú pel seu aspecte físic.

Caracteritzar el perfil físic i psicològic d'algú.

Parlar de la naturalesa d'una relació i de les persones que hi intervenen.

3.2.2 Habitatge i llocs de residència

Descriure un habitatge segons els condicionaments interns i externs.

Demanar i donar informació sobre: les instal·lacions i els aparells domèstics; el manteniment i la millora d'un habitatge; l'existència i les característiques de funcionament dels serveis comunitaris d'un edifici; el lloguer o la compra d'habitatges.

3.2.3 Activitats i relacions professionals

Demanar i donar informació general i detallada sobre les condicions de treball.

Intercanviar informació sobre les perspectives de feina i sobre el món laboral.

3.2.4 Activitat quotidiana, experiències, temps lliure i entreteniments

Intercanviar informació sobre: les possibilitats d'allotjament i de desplaçament als punts d'interès turístic; sobre les incidències d'un viatge.

Seleccionar informació sobre elements d'interès turístic i cultural propis del lloc on es viu i ressaltar-ne els aspectes socioculturals.

Explicar els projectes que es tenen.

Comparar fets presents amb fets passats.

Explicar anècdotes produïdes en un viatge.

Expressar preferències sobre diferents maneres de viatjar.

Fer apreciacions globals sobre un viatge.

3.2.5 Actualitat

Intercanviar opinions i manifestar gustos i preferències sobre un esdeveniment cultural concret.

Entendre missatges o notícies de caire polític, econòmic, social i cultural.

Intercanviar informació sobre l'organització política, econòmica, social i cultural del país.

3.2.6 Gastronomia

Intercanviar informació general sobre

establiments de restauració pel que fa al menjar, la beguda i el servei.

Intercanviar informació específica sobre establiments de restauració pel que fa al menjar, la beguda, el servei a les seves característiques i al seu funcionament.

Fer valoracions sobre el menjar o la beguda, el servei, l'ambient o el preu d'un establiment i sobre menjar fora de casa.

3.2.7 Condicions atmosfèriques

Parlar del clima del lloc on es viu o sobre el d'altres llocs coneguts o dels quals es tenen referències.

Parlar sobre les condicions atmosfèriques i els accidents meteorològics que es donen actualment o que acostumen a donar-se en un lloc determinat.

3.2.8 Llengua i comunicació

Demanar explicacions o precisions sobre algunes regles d'escriptura.

Continguts (en relació amb els objectius):

1. Funcions generals de la llengua

1.1 Funció socialitzadora

Interessar-se per algú.

Demanar permís.

Concedir o denegar un permís.

Concertar una cita.

Quedar amb algú.

Oferir-se a fer alguna cosa.

Iniciar un contacte epistolar.

Tancar un contacte epistolar.

Interessar-se per l'estat emotiu o de salut d'algú.

1.2 Funció informativa

Comparar: comparació i desigualtat.

Anunciar: informar d'un fet o d'un esdeveniment.

Preguntar sobre el grau de seguretat d'un fet.

Comprovar si es recorda alguna cosa.

Expressar el grau de seguretat d'un fet: molt positiu, intermedi o feble.

Expressar que es recorda o no es recorda alguna cosa.

Evocar.

Fer una predicció.

Prometre de fer alguna cosa.

Amençar de fer alguna cosa.

Narrar.

Formular hipòtesis d'eventualitat.

Formular hipòtesis d'irrealitat.

1.3 Funció expressiva i valorativa

Expressar sentiments i estats d'ànim positius, negatius i neutres i sentiments de conformitat i disconformitat: fruïció i felicitat, alleujament, confiança, seguretat, sorpresa o perplexitat, resignació, curiositat, impaciència, preocupació, irritació, mal humor o enuig, hostilitat, odi, refús, rancúnia, temor, por, ansietat, desconfiança, insultar, insatisfacció, conformitat o disconformitat, fer retrets. Interessar-se per l'estat emotiu o de salut d'algú.

Lamentar-se, negar el perdó, insultar.

Expressar sensacions físiques i percepcions sensorials: dolor.

Expressar un desig.

Expressar escepticisme.

Donar credibilitat.

Expressar un fet com a possible.

Expressar un fet com a impossible.

Expressar un fet com a probable.

Expressar un fet com a improbable.

Expressar un fet com a prohibit.

Expressar dubte.

Expressar un fet com a versemblant.

Expressar un fet com a conseqüència lògica d'un altre.

Expressar un fet com a contingent.

1.4 Funció inductiva

Dispensar de fer alguna cosa.

Advertir, avisar.

Animar a fer alguna cosa.

Proposar, suggerir, aconsellar o recomanar una actuació.

Donar ordres.

Demanar consells.

Amençar de fer alguna cosa.

Expressar una petició, expressar el desig que algú faci alguna cosa.

Expressar l'obligació o la necessitat de fer alguna cosa: mitjançant l'expressió d'una necessitat, d'una obligació, d'un deure impersonal o d'una condició; mitjançant preguntes; mitjançant l'expressió de condicions materials; mitjançant l'enunciació exclusiva de la cosa demanada; utilitzant una expressió adjectiva o adverbial.

Fer reclamacions.

Fer un encàrrec.

Intimidat, amenaçar.

1.5 Funció metalingüística

Enumerar i ordenar les parts d'un discurs: enumerar dins d'una explicació, anunciar

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

l'inici, marcar una disgressió, indicar que es continua, marcar el final.

Demandar com s'escriu una paraula.

Demandar el perquè d'un enunciat.

Demandar quina conseqüència o quina conclusió es deriva d'un enunciat.

Referir-se a una paraula, una frase, una categoria gramatical.

Exemplificar.

Fer un incís.

Relacionar idees o conceptes dins d'un discurs.

Dir com s'escriu una paraula.

Resumir.

Interpretar, comprendre el contingut d'un enunciat.

Precisar, explicar-se.

Posar èmfasi, insistir, repetir: posar èmfasi sobre l'acte d'afirmar alguna cosa; posar èmfasi sobre el constituent de la proposició.

2. Nocions específiques d'àmbits i temes

2.1 Informació personal

Relació entre persones: parella, amic, veí, conegut...

Aspecte físic, caràcter, temperament, ocupació o càrrec, conducta personal, ideologies i creences

2.2 Habitatge i lloc de residència

Condicionaments externs i interns

Instal·lacions: llum, gas, aigua, telèfon

Aparells domèstics: nevera, cuina, armaris i utensilis diversos

Manteniment i millora: pintura, reparacions

Serveis comunitaris: neteja de l'escala, porteria, ascensor

Lloguer i compra d'habitatges: sistema de pagament, fiances, hipoteques, despeses comunitàries

Pressupost i despeses

2.3 Activitats i relacions professionals

Característiques: tipus de contractació, horaris, salari, vacances, seguretat social, seguretat en el treball

Accidents laborals

Sol·licitud de feina

Perspectives de feina

Relacions laborals

Seguretat en el treball

Accions laborals

Tipus de feines

2.4 Activitat quotidiana; temps lliure i entreteniments

Atur

Turisme: allotjaments i desplaçaments

Projectes

Viatges: llocs visitats, trajectes, mitjans de transport, maneres de viatjar, incidències i anècdotes

Apreciació global d'un viatge: centres d'interès, característiques urbanes, mitjans de transport, vida social i cultural

2.5 Viatges i trasllats

Viatges

Informació i preparatius

Equipatge i articles de viatge

Allotjaments públics: tipus d'allotjament i de pensió alimentària, preus, disponibilitat de bany, de telèfon, TV

2.6 Relacions associatives

Associacions i societats: assemblea, club, colla, partit, grup, sindicat...

2.7 Actualitat

Cinema

Música

Teatre

Literatura

Política, economia, societat, cultura, propaganda electoral, eslògans, notícies, entrevistes, comentaris de premsa

Organització política, situació econòmica, composició social i situació cultural i costums del país

2.8 Estats físics i anímics de la persona

Mals, malalties i accidents

Assistència sanitària: accidents, mals, malalties, medicació, exercicis, règim

2.9 Compres

Joguines

Productes farmacèutics

Objectes de regal

Drets i obligacions dels consumidors i dels usuaris

2.10 Gastronomia

Establiments: tipus d'establiment, situació, preu, qualitat de servei, especialitats, plats i begudes típiques

Valoracions sobre menjar, beguda, servei, ambient i preu

2.11 Serveis públics i privats

Guàrdia urbana, mossos d'esquadra i policia

Allotjament: servei de telèfon, de despertador, de bugaderia, de cafeteria a l'habitació, d'informació turística

Serveis sanitaris: servei d'urgències, ambulància, metge...

Serveis de reparacions domèstiques: lampisteria, fusteria, paleta, calefacció...

Serveis d'emergències

Serveis de subministrament: d'aigua, d'electricitat, de gas, de telèfon...

Bancs i caixes

Serveis relacionats amb vehicles

Servei d'urgències, ambulància, metge...

2.12 Condicions atmosfèriques

Clima i temps atmosfèric: càlid, fred, humit, mediterrani, suau, variable

Accidents meteorològics: fer bon/mal temps, grau (x graus sobre/sota zero), neu, nevada, núvol, ploure, tempesta, sol, vent

2.13 Llengua i comunicació

Ortografia: grafia de les vocals, accentuació, apostrofació

3. Components gramaticals

3.1 Morfologia

3.1.1 Noms

Flexió de gènere: regular amb alteració gràfica d'accent; irregular i invariable

Flexió de nombre: regular amb modificació consonàntica; amb alteració gràfica d'accent; altres alteracions gràfiques

Sufixos de derivació: que designen plantes i arbres fruiters: -er, -era, que indiquen conjunts: -ada, -at, -menta; que indiquen dimensions i mides: -et, -às, -ària, -ada; qualitats o estats: -or, -esa, -ia, -tat, -

(e)dat,(it)ud, -ció, -(it)ud, -ció; acció o efecte d'una acció: -ment, -ció, -ança, -or, -atge; tendències, doctrines o ideologies: -isme, -ista.

3.1.2 Pronoms

Adverbials: en, hi

En funció d'atribut o predicatiu: ho, hi

Combinació de pronoms febles: totes les combinacions

Usos emfàtics dels pronoms.

Interrogatius: distinció semàntica quan/quant; què, qui, quin, on, com, quan, quant

Indefinites: l'un... l'altre, cadascú, cadascun, qualsevol, tot, res, ningú

Relatius: que àtons en funció de CD; compostos el qual, la qual... amb antecedent explícit i darrere de les preposicions: a, amb, de, en, per

3.1.3 Determinants

Quantitatius indefinites: molt, bastant, força, massa, una mica de, gaire, poc, prou, gens, qualsevol, diversos, tant, alguns, altre, cap, gens de, algun

Partitius: mig, quart

De comparació: més/menys, tant, tanta, tants, tantes

Adjectiu distributiu: cada

3.1.4 Qualificadors

Formació d'adjectius: superlatius: -íssim; intensius: -et, -ó; comparatius: gradatius i superlatius: millor/pitjor..., el millor, el pitjor...; avaluatius, bo, dolent, regular

Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu d'una i de dues terminacions

Adjectius qualificatius: descripció física de persones i d'objectes; caràcter personal i estats d'ànim; diferència entre: gran i gros; de trets físics i psíquics; per expressar estats d'ànims positius, negatius i neutres

3.1.5 Verbs

Verbs regulars: mode indicatiu (present, passat perifràstic, indefinit, perfet, plusquamperfet, futur); mode subjuntiu (present i imperfet); mode condicional (simple)

Verbs irregulars: néixer, córrer, saber, voler, ser, dir-se, veure, anar, fer, estar, poder, tenir, conèixer, omplir, obrir, tossir; mode indicatiu passats (pret. imperfet, perfet i indefinit); present i imperfet de subjuntiu; condicional

Copulatiu: ser, estar, semblar, quedar-se, posar-se, tornar-se, tenir, semblar, assemblar-se; verbs reflexius més usuals

Participis irregulars

Mode imperatiu: ús del subjuntiu present com a forma negativa de l'imperatiu; imperatiu i present de subjuntiu d'alguns verbs irregulars: anar, fer, escriure, seure, dur, venir, tenir, saber, ser; admetre, permetre; imperatiu com a verb instructiu

Perífrasis verbals: d'obligació (haver de + inf., caldre que + subj); de probabilitat (deure + inf.); de realització recent (acabar de + inf.); d'aproximació (venir a + inf.); incoatiu (començar a + inf., posar-se a + inf.)

Tots els temps dels verbs: ser, estar, haver-hi

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Alguns verbs de la 3a conjugació: tenir, prohibir, llegir, omplir, repartir, decidir-se, vestir-se

Futur simple dels verbs de la 2a conjugació: admetre, prometre, perdre, combatre

Formació de verbs a partir de substantius i adjectius: sufixos -ejar, -itzar, -ificar

Verbs de règim preposicional: atrevir-se a, començar a, decidir-se a, negar-se a, pensar en, confiar en

3.1.6 Adverbis i locucions adverbials

De temps: llavors, aleshores, com més aviat millor, de tant en tant, sempre, sovint, de vegades, havent dinat/sopat, des d'aleshores, ja, mentre, mentrestant, avui (en) dia, de demà en..., estacions i èpoques de l'any, dates, primer, després, encara, l'endemà.

D'ordre: mentrestant, després, en acabat, per acabar, en primer lloc, per començar, com hem dit abans, d'una banda, d'altra banda, més endavant, com direm més endavant, finalment, cada + període temporal

De lloc: (a) dalt, (a) baix, (a/al) davant, a/al) darrere, (a) dins, (a) fora, a banda i banda, davant per davant, a la dreta, a l'esquerra, enllà, al voltant, enlloc, per tot arreu

De direcció: endins, enfora

De manera: al comptat, a terminis, de cop, més aviat...; acabats en -ment: ràpidament...; malament, pitjor, de debò, per força, al comptat, a terminis...

De quantitat: almenys, com a mínim, com a

màxim, prou, bastant, una mica, només, solament

De possibilitat: potser, tal vegada, qui sap, si de cas, vejam si...

D'afirmació: i tant, és clar, sens dubte, de debò, prou, i tant...

De negació: de cap manera, tampoc, i ara

De grau quantitatiu: si fa no fa; tant, força, poc, prou, gaire, gens, gairebé, si fa no fa

De dubte: potser

De reiteració: una altra vegada

3.1.7 Preposicions i locucions prepositives

De mitjà o instrument: a, amb, a través de... De tema: de, sobre, pel que fa a, respecte a, quant a.

De posició relativa: a la dreta de..., a l'esquerra de..., al fons de...

De causa o motiu: arran de..., • amb motiu de, a causa de, per culpa de, gràcies a

De substitució: en lloc de..., en comptes de..., per.

De finalitat: a, amb, a través de...

3.1.8 Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació i subordinació

Copulatives: i, ni

Disjuntives: o, o bé, si no

Adversatives: encara que, atès que, tot i que, tot i així, sinó, més aviat

Consecutives: doncs, per tant, així

De temps: conjuncions i locucions conjuntives quan, mentre, cada vegada que, sempre que, abans que(no), després que

Conjunció de subordinació condicional: si, distinció entre si no i sinó

3.2 Sintaxi

Oracions coordinades

Les reiteracions d'oracions coordinades i juxtaposades

Frases simples: declaratives, exclamatives i Interrogatives

La veu activa i la passiva

Oracions subordinades substantives i adjectives

3.3 Fonètica i ortografia

Fenòmens d'alternança vocàlica: plurals en -es, terminacions verbals en a/e àtones

/E/ i /e/; /O/ i /o/

La vocal neutra

La o àtona

Elisions i enllaços fònics

Les elisions vocàliques

Seqüències consonàntiques: oclusives, velars, fricatives

Oclusives a final de mot

Consonants a final de mot: nasals, -s, emmudiments (-nt, -r...)

La /z/ en tots els contextos: /s/ i /z/; /ts/ i /tʃ/

Sonoritzacions per context

Grups consonàntics -cc-, -ct-, -pt-, -bt

/x /, /j / i /t/ /d/

Altres sons de la x /s/ i /z/; / ts / i /dz /: repàs

La puntuació

Ortografia bàsica

Entonació i llenguatge no verbal

Fonètica sintàctica

4. Components textuais

4.1 Descriptiu

- Construcció d'oracions

Oracions copulatives

Verbs copulatiu: ser, estar

Verbs esdevenimentals: haver-hi

Modes i temps verbals: indicatiu...

Adverbis de lloc i de temps...

Complements nominals: adjectius qualificatius, frases de relatiu, etc.

- Recursos textuais

Comparacions

Enumeracions

Metàfores

Paràfrasis

- Estructura textual

Estructura sumativa: de més global a més particular; de dreta a esquerra; de dalt a baix

Connectors textuais: d'ordre (en primer lloc); espacials (a la dreta, dues cases més amunt...)

- Gèneres associats

Memòries

Catàlegs (de botigues)

Postals

Cartes

Notícies

4.2 Narratiu

- Construcció d'oracions

Oracions declaratives amb verbs predicatius

Verbs en passat: pretèrit perfet en combinació amb altres temps.

Adverbis i locucions adverbials de lloc i temps de temps

Locucions prepositives de lloc i de temps

- Recursos textuais

Punts de vista del narrador: perspectiva, personatges, discurs directe, discurs indirecte

- Estructura textual

Ordre cronològic dels fets.

Ordre narratiu: plantejament, nus, desenllaç

Connector textuais: temporals (quan, mentre, aleshores)

- Gèneres associats

Història

Contes

Biografia

Notícies

4.3 Directiu

- Construcció d'oracions

Oracions imperatives i exhortatives

Verbs d'obligació: caldre, haver de... (segona persona gramatical o formes paral·leles)

Adverbis i locucions adverbials de manera

- Recursos textuais

Esquematismes

Concisió

Enumeracions

- Estructura textual

Ordre lògic dels fets: introducció, motius o arguments, conclusió

Connectors textuais: d'ordre (en primer lloc, per començar...); de manera: com, com si...

- Gèneres associats

Receptes de cuina

Instruccions d'aparells

Converses quotidianes

4.4 Argumentatiu

- Construcció d'oracions

Oracions declaratives amb subordinades de causa, concessió, condició, etc...

Verbs del tipus: dir, creure, pensar, opinar...

- Recursos textuais

Citacions

Referències

Comentaris

Repetició

Contrast

Implicació del receptor

- Estructura textual

Presentació de la informació per parts o blocs

Relació entre tesi i arguments

Connectors textuais: de causa (perquè, ...); de conseqüència (doncs, per tant...); adversatiu (però ...)

- Gèneres associats

Discursos

Conferències

Exposicions

Cartes al director

Articles d'opinió

4.5 Expressiu

- Construcció d'oracions

Verbs en subjuntiu

Exclamacions

Adjectius

Frases exclamatives i desideratives

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Adverbis d'afirmació i de negació

- Recursos textuais

Anacolut

Anàfora

Reiteracions

Inversions

Guions

Cometes

Exclamacions

- Estructura textual

Ordre segons la intenció de l'emissor.

Connectors textuais: de causa (perquè ...);

de conseqüència (doncs, així ...);

puntuació relacionada amb l'entonació

- Gèneres associats

Converses quotidianes

Cartes

Postals

Dedicatòries en regals

Felicitaions

Poemes

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Nom mòdul: **Nivell intermedi**

Durada: 120

Objectius:

1. Objectius generals

En assolir el nivell intermedi, l'aprenent ha de tenir una competència comunicativa que li permeti afrontar un ventall força ampli de situacions de comunicació amb prou independència per no haver de confiar en estructures ni fórmules fixades ni haver de limitar-se a intervencions breus. S'ha de poder expressar oralment i per escrit en varietat estàndard i en diferents registres, de manera prou precisa, fluida i correcta perquè pugui ser comprensible per al receptor i amb un grau de coherència i adequació acceptables. Més concretament, ha de ser capaç de:

- Construir textos segons les formes d'organització textual descriptiva, narrativa i directiva, en diferents gèneres textuais. Igualment, ha de saber expressar el seu punt de vista sobre temes diversos, exposar els avantatges i els inconvenients de diverses opcions i fer-ho de manera clara.

- Adaptar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, tot adoptant el nivell de formalitat adequat. Igualment, s'ha de saber adaptar als canvis de tema i de to que es vagin produint.

- Comprendre el sentit general, la informació principal i els detalls concrets de textos orals d'extensió diversa pronunciats en un registre col·loquial o de formalitat mitjana, així com deduir-ne els significats no explícits.

- Parlar mitjançant intervencions breus i conversar sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els seus interessos o la seva àrea professional, en un registre mitjanament formal o col·loquial.

- S'ha d'expressar amb un grau acceptable de correcció i fluïdesa, ha d'utilitzar un vocabulari variat i ha de saber organitzar i regular el discurs.

- Iniciar, mantenir i acabar una conversa utilitzant els torns de paraula de manera eficaç, segons la finalitat comunicativa. I utilitzar recursos per guanyar temps i mantenir la paraula mentre formula el que vol dir.

- Entendre el contingut textual, globalment i detalladament, en un ampli ventall de textos escrits de caràcter no especialitzat, mitjançant l'aplicació d'estratègies de lectura diverses i d'acord amb un objectiu. Igualment, ha de ser capaç de saber inferir informació i els punts de vista i les actituds de l'emissor.

- Escriure textos descriptius, narratius i directius de caràcter no especialitzat relacionats amb els àmbits familiar i social. Els textos han de presentar una estructura coherent i han d'estar redactats amb una correcció gramatical i ortogràfica acceptables. Les idees han d'estar clarament cohesionades i l'expressió s'ha d'adequar a la situació comunicativa. Alhora:

- Ha d'haver adquirit les formes i les estructures (ortografia, morfologia i sintaxi) del sistema lingüístic que li permetin expressar-se amb una fluïdesa suficient, sense errors que impedeixin la comprensió.

- Ha de poder aplicar les regles generals de l'ortografia i conèixer algunes excepcions d'ús freqüent en la llengua general.

- Ha d'haver ampliat el vocabulari sobre temes generals i sobre temes específics de la seva especialitat i del seu interès, i ha de conèixer els mecanismes bàsics de derivació i de sinonímia, hiponímia i hiperonímia per resoldre mancances lèxiques.

- Ha d'haver adquirit una pronunciació clarament intel·ligible, encara que cometi algun error ocasional i que mantingui l'accent de la seva llengua d'origen.

- Ha de reconèixer que la llengua és el conjunt de varietats que utilitzen els parlants segons la seva pertinença a una àrea territorial, a una generació i a uns àmbits d'ús, i ha de conèixer el valor de la varietat estàndard com a llengua de referència comuna entre tots els parlants.

- Ha de conèixer els aspectes que li permetin situar el català en el seu territori i en la seva història.

- Ha de reconèixer els elements que componen el procés de comunicació i el paper cabdal de la llengua en aquest procés.

2. Objectius generals: habilitats i marc sociolingüístic

2.1 Habilitats receptives

- Comprendre converses i entrevistes de l'àmbit laboral i dels mitjans de comunicació.

- Comprendre textos informatius i directius dels àmbits social, laboral i acadèmic: fullets, catàlegs, instruccions i prospectes de caràcter general.

- Comprendre textos orals breus dels mitjans de comunicació, com ara anuncis i informacions diverses.

- Comprendre textos informatius de la premsa, com ara anuncis, notícies, entrevistes.

- Comprendre instruccions i explicacions orals d'un cert grau de complexitat i xerrades i parlaments sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

- Comprendre articles i reportatges divulgatius sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

- Comprendre textos característics de la cultura popular: rondalles, llegendes, cançons.

2.2 Habilitats productives

- Mantenir converses i entrevistes de formalitat mitjana i produir textos orals breus com ara missatges i encàrrecs en un contestador automàtic amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció

que correspon a aquest grau d'aprenentatge.

- Escriure textos breus dels àmbits familiar i social, com ara notes, invitacions i felicitacions, i textos informatius dels àmbits laboral i social, com ara avisos i anuncis, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció que correspon a aquest grau d'aprenentatge.

- Fer intervencions orals breus en programes dels mitjans de comunicació i en reunions dels àmbits social, laboral i acadèmic amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció que correspon a aquest grau d'aprenentatge.

- Llegir comunicats informatius i avisos per mitjà d'altaveus amb la pronunciació, l'entonació, el ritme i la velocitat adequats.

- Preparar per escrit comunicats informatius i avisos per ser llegits a través d'altaveus, tenint en compte l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa.

- Escriure correspondència breu dels àmbits familiar i social, com ara postals i cartes, i textos informatius breus, com ara anuncis per a la premsa i per a taulers informatius, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció que correspon a aquest grau d'aprenentatge.

- Exposar fets i opinions en intervencions orals breus a partir d'esquemes i guions en actes públics dels àmbits social, laboral i acadèmic amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció que correspon a aquest grau d'aprenentatge. • Llegir en veu alta anuncis, fragments de fullets, prospectes informatius i cartes amb la pronunciació, l'entonació, el ritme i la velocitat adequats.

- Escriure textos dels àmbits laboral i social com ara cartes poc complexes, sol·licituds, currículums i escrits per a publicacions d'àmbit restringit amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa i amb la correcció que correspon a aquest grau d'aprenentatge.

- Prendre notes i apunts i fer esquemes de textos orals i escrits, com ara parlaments, xerrades i articles breus, sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

- Preparar esquemes i guions com a suport escrit d'exposicions orals breus.

2.3 Marc sociolingüístic

- Conèixer, de manera general, el procés de formació de la llengua catalana i el concepte de varietat lingüística i reconèixer els aspectes més rellevants de la diversitat dialectal.

- Conèixer, de manera general, alguns aspectes rellevants de l'estat actual de la

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

llengua catalana i dels principals períodes de la història de la llengua.

- Reconèixer i comprendre els elements del procés de comunicació i els usos de la llengua en les diferents situacions en què es produeix.

3. Objectius específics

3.1 Competència discursiva

- Comprendre la intenció comunicativa i el punt de vista respecte a una determinada informació expressats per l'interlocutor o els interlocutors en el transcurs de converses i entrevistes de l'àmbit laboral i dels mitjans de comunicació.

- Comprendre la informació general i detallada de textos informatius i directius de caràcter general com fullets, catàlegs, instruccions i prospectes.

- Comprendre i aplicar les estratègies i els mecanismes que estructurin i regulen l'intercanvi comunicatiu en converses i entrevistes de formalitat mitjana.

- Saber expressar un missatge o un encàrrec en un contestador automàtic amb l'adequació al grau de formalitat requerit i establint correctament les referències de persones, coses, llocs, temps i esdeveniments.

- Comprendre les estratègies i els mecanismes de la fase de planificació dins de les etapes de producció del text, i aplicar-los en la redacció de notes, avisos, anuncis, invitacions i felicitacions.

- Reconèixer i comprendre el concepte de text i de les seves propietats –adequació, coherència i cohesió– i els factors que caracteritzen els gèneres.

- Reconèixer i comprendre les característiques de l'adequació al canal i al grau de formalitat com a factors determinants del registre.

- Reconèixer, comprendre i aplicar en el discurs les formes de tractament personal adequades al grau de formalitat que exigeix la situació comunicativa.

- Conèixer i aplicar la disposició de la informació en notes, avisos, anuncis, invitacions i felicitacions.

- Seleccionar la informació necessària i les estructures i expressions adequades per aconseguir el propòsit comunicatiu, tenint en compte el context de comunicació i les característiques del gènere, en converses, entrevistes, notes, avisos, anuncis, invitacions i felicitacions, i estructurar els textos de manera lògica i coherent.

- Reconèixer, comprendre i aplicar els elements i els procediments bàsics, lingüístics i extralingüístics, que s'utilitzen per establir referències directes a persones, llocs, objectes o fets — presents o no en la situació enunciativa— en el transcurs d'una conversa o una entrevista i en la redacció de notes, avisos, anuncis, invitacions i felicitacions.

- Comprendre el valor semàntic i sintàctic dels enllaços i els signes de puntuació que es detallen en aquest programa i aplicar-los correctament com a factors de coherència i cohesió textuals.

- Reconèixer i comprendre l'estructura i la intenció comunicativa de textos informatius orals i escrits propis dels mitjans de comunicació, com ara anuncis, comunicats, notícies i informacions diverses.

- Reconèixer i comprendre la informació rellevant i la informació secundària d'anuncis, comunicats, notícies i informacions diverses.

- Saber exposar breument un fet i expressar l'opinió sobre un assumpte d'interès general en intervencions orals en un mitjà de comunicació i en intervencions en reunions dels àmbits social, laboral i acadèmic, amb coherència i amb el grau de formalitat adequat a la situació comunicativa.

- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta de comunicats informatius de manera que siguin intel·ligibles en ser emesos per altaveu.

- Comprendre les estratègies i els mecanismes de la fase de textualització dins de les etapes de producció del text, i aplicar-los en la redacció de postals, cartes familiars, anuncis per a la premsa i per a taulers informatius i comunicats informatius i avisos per ser llegits per mitjà d'altaveus.

- Reconèixer, comprendre i aplicar la disposició de la informació en postals, cartes familiars i anuncis per a la premsa i per a taulers informatius.

- Saber expressar amb claredat la intenció comunicativa en la redacció de postals i cartes de caràcter familiar i social amb la finalitat d'expressar sentiments i estats d'ànim, preguntar sobre propòsits i expressar-los, intercanviar informació sobre fets i esdeveniments, etc.

- Saber utilitzar, en la redacció de textos de caràcter familiar, els recursos estilístics expressius que reflecteixen el to espontani i familiar de la comunicació.

- Conèixer el valor semàntic i sintàctic dels enllaços i els signes de puntuació que es detallen en aquest programa i aplicar-los correctament com a factors de coherència i cohesió textuals.

- Comprendre i aplicar els procediments de derivació del lèxic i l'ús de sinònims i d'antònims com a elements de coreferència i com a recursos d'expressivitat i de variació lèxica en un text.

- Reconèixer i comprendre l'estructura d'articles divulgatius breus, reportatges, entrevistes, notícies de premsa i textos de la cultura popular.

- Reconèixer i comprendre les idees principals d'un text oral o escrit d'interès general i saber-les diferenciar de la informació secundària que apareix en el mateix text.

- Saber exposar breument un fet i expressar i argumentar l'opinió pròpia sobre algun assumpte d'interès general en intervencions orals en actes públics dels àmbits social, laboral i acadèmic, de manera coherent i amb el grau de formalitat adequat a la situació comunicativa.

- Saber fer l'entonació i les pauses adequades en la lectura en veu alta d'anuncis, fragments de fullets, prospectes informatius i cartes perquè siguin intel·ligibles per part dels oients.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

- Reconèixer i comprendre les característiques que diferencien la correspondència de caràcter més formal de la privada pel que fa a l'estructura, la intenció comunicativa, l'ordre de la informació, el grau de formalitat i el to — més o menys objectiu— i aplicar aquests coneixements en la redacció de cartes formals.

- Reconèixer, comprendre i aplicar les característiques de la sol·licitud i del currículum pel que fa a la informació necessària, la disposició de la informació, l'estructura, el grau de formalitat i les convencions pròpies d'aquest tipus de documents.

- Reconèixer i comprendre l'estructura, el propòsit comunicatiu i la progressió de la informació en textos de tipus argumentatiu i aplicar els coneixements en la redacció de textos breus per a publicacions d'àmbit restringit i en la preparació d'esquemes i guions d'exposicions orals breus.

- Comprendre i aplicar els procediments i les tècniques que s'utilitzen per prendre apunts i elaborar l'esquema d'un text oral o escrit.

- Comprendre el valor de la utilització de lèxic variat en un text com a recurs estilístic que denota riquesa i precisió semàntica, i utilitzar el repertori lèxic adquirit per tal de produir textos amb variació i cohesió lèxiques.

3.2 Competència lingüística

- Conèixer i aplicar algunes locucions i perfrasis usuals com a recursos de variació lèxica.

- Reconèixer i comprendre el concepte d'oració i els seus components.

- Reconèixer els mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües.

- Conèixer els principals diccionaris catalans i la utilitat de cadascun d'ells, i saber-ne extreure la informació adequada per resoldre dubtes de correcció lingüística.

- Reconèixer i comprendre les diverses modalitats de l'oració i les principals funcions sintàctiques dels elements de l'oració.

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques que regeixen la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts, i també els fenòmens sintàctics que s'hi relacionen.

- Comprendre els procediments de composició del lèxic i els efectes d'expressivitat i riquesa lèxica que aporten a un text determinats recursos com refranys, frases fetes, eufemismes i onomatopeies.

- Reconèixer i comprendre les característiques de les oracions coordinades i les funcions de predicat nominal, objecte preposicional i complement circumstancial.

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles generals i bàsiques, les regles particulars i les excepcions que regeixen

la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts, i també els fenòmens sintàctics que s'hi relacionen.

- Comprendre i aplicar els fenòmens sintàctics que es detallen en el programa i reconèixer-los com a factors de cohesió textual.

- Conèixer i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen els aspectes següents detallats en l'apartat de continguts: signes de puntuació, pronúncia i ortografia del vocalisme i del consonantisme.

3.3 Coneixements sociolingüístics

- Conèixer l'origen de la llengua catalana i la seva classificació entre les llengües romàniques.

- Reconèixer i comprendre els aspectes generals sobre les varietats lingüístiques.

- Saber identificar a quina de les principals varietats geogràfiques pertanyen mostres de textos de l'àmbit familiar o literaris.

- Reconèixer els principals períodes en què es divideix l'estudi de la història de la llengua catalana.

- Conèixer aspectes generals sobre l'estat actual de la llengua catalana pel que fa al domini lingüístic i al procés de normalització lingüística.

- Reconèixer i comprendre els diversos elements que intervenen en el procés de comunicació.

- Reconèixer i comprendre els principals usos de la llengua catalana en diferents àmbits de la societat.

Continguts (en relació amb els objectius):

1. Gèneres textuais

1.1 Habilitats receptives

1.1.1 Comprensió oral

Converses i entrevistes de l'àmbit laboral i dels mitjans de comunicació.

Textos dels mitjans de comunicació: publicitat, notícies, informacions diverses. Instruccions i explicacions de cert grau de complexitat.

Xerrades i parlaments sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

1.1.2 Comprensió lectora

Textos informatius i directius dels àmbits social, laboral i acadèmic: fullets, catàlegs, instruccions i prospectes de caràcter general.

Textos dels mitjans de comunicació: anuncis, notícies, entrevistes.

Articles i reportatges divulgatius sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

Textos característics de la cultura popular: rondalles, llegendes, cançons.

1.2 Habilitats productives

1.2.1 Expressió oral

Converses i entrevistes de formalitat mitjana.

Missatges i encàrrecs en un contestador automàtic.

Intervencions en programes dels mitjans de comunicació.

Intervencions breus en reunions dels àmbits laboral, social i acadèmic.

Lectura de comunicats informatius i avisos per mitjà d'altaveus.

Exposicions breus a partir d'esquemes i guions en actes públics dels àmbits social, laboral i acadèmic.

Lectura en veu alta d'anuncis, fragments de fullets, prospectes informatius i cartes.

1.2.2 Expressió escrita

Textos breus dels àmbits familiar i social: notes, invitacions, felicitacions.

Textos informatius dels àmbits laboral i social: notes, avisos, anuncis.

Correspondència dels àmbits familiar i social: postals i cartes.

Comunicats informatius i avisos per ser llegits a través d'altaveus.

Textos informatius breus: anuncis per a la premsa, anuncis per a taulars informatius.

Textos dels àmbits laboral i social: cartes poc complexes, sol·licituds, currículums, escrits per a publicacions d'àmbit restringit.

Notes, apunts i esquemes de textos orals i escrits, com ara parlaments, xerrades i articles breus, sobre temes d'interès general i temes relacionats amb els interessos o amb l'àrea professional de l'aprenent.

Esquemes i guions com a suport escrit d'exposicions orals breus.

2. Elements lingüísticotextuals

2.1 Text

2.1.1 El text com a unitat de comunicació

2.1.1.1 Concepte i propietats

Concepte de text.

Les propietats del text: adequació, coherència i cohesió.

Concepte d'adequació.

Concepte de coherència.

Concepte de cohesió.

2.1.1.2 Etapes de producció

- La planificació

Generació d'idees segons el propòsit comunicatiu.

Selecció de la informació segons el context de comunicació i el propòsit.

Ordre de la informació.

Planificació dels textos que es treballen en aquest curs.

L'esquema com a eina de suport per a l'estructuració d'una exposició oral.

Procediments per a l'elaboració d'un esquema: reconeixement i selecció de la informació rellevant; organització jeràrquica i esquemàtica de la informació; utilització de frases curtes i lèxic precís.

- La textualització

Progressió temàtica a partir dels factors següents: grau d'especificitat del tema; informació coneguda pel receptor i informació nova.

Distribució del text en paràgrafs.

Expressió de la intenció comunicativa.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

La referència i la connexió.

Selecció i progressió de la informació en els textos que es treballen en aquest curs.

- La revisió

Necessitat de revisar el text durant el procés de redacció i un cop acabat.

Pautes i recursos per a la revisió del text.

2.1.2 Adequació

2.1.2.1 Situació comunicativa

Elements: emissor, receptor, propòsit, missatge, codi, canal, context / situació.

2.1.2.2 Registre

- Concepte

Factors que el determinen: propòsit, camp/tema, mode/canal, to/grau de formalitat.

- El mode/canal:

Grau d'espontaneïtat dels textos orals i escrits

Textos orals cara a cara o a través d'un mitjà de difusió (telèfon, megafonia, contestador automàtic)

Utilització de codis no verbals, recursos paralingüístics (coixins fonètics, ritme, velocitat de l'elocució, volum o intensitat de la veu), etc. en textos orals

Interacció emissor-receptor en textos orals
Preparació escrita d'un text per ser dit, per ser llegit en veu alta, etc.

Adaptació escrita d'un text oral: esquematitzacions, resums, supressió d'incorreccions espontànies de l'orador, etc.

- El to/grau de formalitat:

Relació de proximitat entre els interlocutors

Formes personals pròpies del tractament familiar o formal (tu, vostè, etc.)

Context en què es produeix el text. Ús privat o públic

Interjeccions, invocacions, renecs, vocatius, etc. com a mostra d'expressivitat
Frases o expressions que indiquen complexitat amb el receptor (m'explico?, oi?, etc.)

Adjectius que expressen proximitat entre emissor i receptor

Frases fetes, refranys, eufemismes i onomatopeies com a mostres d'expressivitat

- El propòsit comunicatiu

Tria de la modalitat oracional adequada a la intenció comunicativa i al grau de formalitat

- El camp/tema

Caràcter general o específic

Grau d'aprofundiment

Temes propis de la correspondència entre familiars i amics

2.1.2.3 Gènere

Convencions, disposició, objectius.

Disposició de la informació en notes, felicitacions, invitacions, cartells, avisos i anuncis.

Disposició de la informació en postals, cartes familiars, anuncis per a la premsa i per a taulers informatius.

Disposició de la informació en cartes formals, sol·licituds, currículums i escrits per publicar en butlletins o revistes d'àmbit restringit.

2.1.3 Coherència i cohesió

2.1.3.1 Gèneres textuais

- La conversa

Estratègies i recursos que l'estructuren: torns de paraula, rèpliques, preguntes i respostes, formes que regulen els torns d'intervenció, fórmules estereotipades, mots simples i repeticions que faciliten, mantenen o interrompen la conversa.

- La carta

Estructura: salutació, nucli (presentació, desenvolupament i conclusió) i comiat.

Diferències entre la carta familiar i la formal.

La selecció i la progressió de la informació.

- Textos orals

L'entonació i les pauses com a elements de transmissió de la coherència i el significat del text.

- L'article

Selecció de la informació rellevant segons les intencions comunicatives.

Progressió de la informació en textos breus per a publicacions d'àmbit restringit.

- La sol·licitud i el currículum

Estructura formal.

2.1.3.2 Funcions textuais dels elements de la llengua

- Referència

Els articles, els demostratius i els possessius com a elements d'expressió referencial.

La referència de temps, lloc i persona mitjançant elements lingüístics el significat dels quals ve donat per la situació específica de l'enunciació: pronoms personals forts (jo, tu...); adverbis, locucions i sintagmes adverbials (avui, aquí, així, demà passat, la setmana que ve...)

L'ús de sinònims com a coreferents textuais que contribueixen a la cohesió i a la variació lèxiques.

La coreferència espacial amb els pronoms en i hi en verbs de moviment.

La pronominalització i l'el·lipsi com a fenòmens de coreferència textual: els pronoms febles, l'elisió de subjecte, etc.

- Connexió

Enumeració de mots i sintagmes mitjançant comes i la conjunció i.

Connexió d'oracions mitjançant el punt i seguit.

Connectors més freqüents que actuen com a organitzadors de la informació del text (primer, en primer lloc, abans, després, a continuació, més tard, finalment, més endavant).

Coordinació copulativa amb les conjuncions i, o, ni i la coma.

Coordinació adversativa amb la conjunció però.

- Recursos lèxics

Locucions i perfrasis més usuals com a recursos de variació lèxica en un text.

Ús de formes verbals en primera persona, exclamacions, interjeccions, punts suspensius, etc., com a recursos estilístics i expressius.

Ús del lèxic amb precisió semàntica com a recurs que afavoreix l'expressió concisa de la informació.

Els recursos expressius en textos propis de la cultura popular: rima, repeticions, imatges, metàfores, lèxic, etc.

2.2 Morfosintaxi i lèxic

2.2.1 L'oració

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

- Conceptes generals

Concepte d'oració.

Funció comunicativa.

Modalitats de l'oració: enunciativa, imperativa, interrogativa, exclamativa i exhortativa.

Estructures oracionals: oracions impersonals amb el verb haver-hi i amb verbs meteorològics.

La construcció passiva amb el pronom es. L'oració simple i l'oració composta.

Oracions compostes coordinades mitjançant conjuncions o locucions conjuntives.

- Components i funcions sintàctiques

Components de l'oració: grup nominal (subjecte) i grup verbal (predicat).

La funció de subjecte: concepte i pronominalització amb pronoms personals forts.

Conceptes d'objecte directe, objecte indirecte i complement del nom.

Predicat nominal.

Objecte preposicional: concepte i verbs del vocabulari bàsic que regeixen preposició (pensar en, comptar amb, prescindir de, parlar de, creure en, dedicar-se a, accedir a, interessar-se per...).

Complements circumstancials: concepte i tipus.

2.2.2 Components del grup nominal

- Nom

Concepte i classificació (comú i propi).

Flexió de gènere i de nombre (casos que s'adeqüen a la norma i casos amb alteracions ortogràfiques bàsiques).

Flexió de gènere i de nombre: casos especials (abat/abadessa, advocat/ -ada/ -essa, alcalde/ -e/ -essa, perdiu/perdigot, orfe/òrfena...); casos de diferència de significat segons el gènere (el son/la son, el llum/la llum...); remarques sobre el gènere d'alguns substantius (els afores, el deute, el senyal, les postres, una anàlisi, les dents, la resta...); casos d'expressió del gènere amb lexemes diferents (cavall/euga, boc/cabra...)

- Determinants i quantificadors

L'article: concepte, classificació (determinat i indeterminat) i morfologia (gènere i nombre, formes apostrofades i contraccions).

Demostratius: concepte, morfologia (gènere i nombre) i ús.

Possessius: concepte, morfologia (gènere i nombre) i ús.

Numerals: concepte, classificació (ordinals i cardinals), morfologia (gènere i nombre) i ús del guionet.

Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre.

Quantitatius i indefinits: concepte, morfologia i usos més freqüents.

- Adjectiu

Concepte.

Flexió de gènere i de nombre (casos que s'adeqüen a la norma i casos amb alteracions ortogràfiques bàsiques).

Graus de l'adjectiu: superlatiu i comparatiu.

Concordança amb el nom.

Flexió de gènere i de nombre: adjectius acabats en -aç, -iç i -oç (audaç/audaços/audaces...); casos de canvi de -leg per -loga (anàleg/anàloga, filòleg/filòloga...); casos amb dificultat (amargant, elegant, pobre/ -a, comú/ -una, ferm/ -a, covard/ -a, marroquí/ -ina...)

- Pronoms

Concepte i classificació dels pronoms personals (forts i febles).

Morfologia dels pronoms personals forts: gènere, nombre i persona.

Aspectes morfològics i aspectes ortogràfics dels pronoms febles (apostrofació i guionet) segons la posició respecte al verb.

Morfologia dels pronoms febles (formes plenes, elidides, reforçades, reduïdes).

Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte directe i objecte indirecte per pronoms febles.

Ús dels pronoms en i hi amb verbs de moviment.

Pronoms interrogatius i indefinits.

Substitució de les funcions sintàctiques d'objecte preposicional, complement circumstancial i predicat nominal.

- Relatiu

Forma i funcions del relatiu àton que.

2.2.3 Components del grup verbal

- Verb

Concepte.

Morfologia: primera conjugació i verbs irregulars anar i estar.

Els verbs ser i haver.

La perifrasi d'obligació haver de + infinitiu.

Morfologia regular de la segona i la tercera conjugacions.

Les formes no personals: infinitiu, gerundi i participi.

Les perifrasis verbals: de probabilitat (deure + infinitiu) i d'imminència, en temps passat (anar a + Infinitiu)

Classificació: criteri sintàctic i semàntic (verbs de predicació completa i verbs copulatiu) i criteri morfològic (regulars i irregulars, pronominals).

Formes més corrents dels verbs irregulars, especialment les del mode indicatiu i les no personals, en verbs com els següents: conèixer, dir, escriure, fer, poder, prendre, saber, tenir, venir, viure, voler.

- Adverbi

Concepte i classificació: temps, lloc i manera.

Adverbis en -ment.

Ús dels adverbis més freqüents de manera, quantitat, lloc i temps.

Locucions adverbials.

2.2.4 Enllaços

- Preposicions

Concepte i classificació.

Usos més freqüents de les preposicions: a, en, de, amb, sense, i per i per a davant de sintagma nominal.

Locucions prepositives.

Caiguda de la preposició davant del que àton.

- Conjuncions

Ús de que a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives.

Concepte.

Conjuncions de coordinació: usos de i, o, ni, però.

La conjunció que en oracions completes.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

2.2.5 Signes de puntuació

La coma en enllaços d'oracions simples, enumeracions i vocatius.

El punt i seguit.

Els dos punts davant d'una enumeració.

El punt i a part com marcador de paràgrafs diferents.

Els punts suspensius en enumeracions o oracions inacabades.

Els signes d'interrogació i d'admiració.

Els dos punts davant de citacions textuales i exemples.

El guió en el discurs directe i en l'inici de diàleg.

Les cometes en les citacions textuales.

2.2.6 Lèxic

- Unitats lèxiques i fraseologia

Locucions i perfrasis més freqüents.

Mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües.

- Reculls lèxics

Tipus de diccionaris: principals diccionaris catalans i la seva utilitat.

Organització del diccionari: contingut dels articles i maneig del diccionari.

- Relacions semàntiques

Sinònims del vocabulari bàsic.

Equivalències dels mots jòquer més usuals (fer, fotre, cosa, dallonses...).

Antònims del vocabulari bàsic.

- Processos de formació lèxica

La derivació des del punt de vista morfològic: afixos més usuals (prefixos i sufixos).

La derivació des del punt de vista semàntic: significació dels prefixos i dels sufixos més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.). Substantius i adjectius compostos més usuals.

Ús del guionet en compostos i derivats: derivats per prefixació (arximilionari, exministre, precristià, pseudofruit, sotssecretari, vicerector, ultraconservador...); derivats amb el prefix no- (no-violència, no violent, no catalanoparlant, no-res...); compostos de dos elements amb significat ple (bocamoll, agredolç, centpeus, gira-sol, escura-xemeneies, penja-robes...); compostos repetitius i expressius (poti-poti, bitllo-bitllo, corre-cuita...); compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (nord-est, sud-africà...)

- Expressivitat del lèxic

Frases fetes i refranys.

El tabú i l'eufemisme.

Onomatopeies.

2.3. Fonètica i ortografia

2.3.1 Sons i grafies

Distinció entre so i grafia.

L'alfabet català.

Els dígrafs: concepte i separació.

2.3.2 Vocalisme

- La síl·laba:

Concepte distinció entre síl·laba tònica i àtona separació de síl·labes

- Pronúncia i ortografia de a i e àtones

Mots que tenen el mateix radical:

Gènere i nombre del substantiu

Morfologia verbal

Mots del vocabulari bàsic sense punts de referència clars: enyorança, assemblea, monestir, vernís, assassí, avaria, treball, ambaixador, Empordà

mots acabats en -a, -ma, -arca, -ista, -cida, -ta

Verbs de doble arrel: treure/traure, néixer/nàixer, jeure/jaure, i el verb fer

- Pronúncia i ortografia de o i u àtones:

Mots que tenen el mateix radical

Gènere i nombre del substantiu

Morfologia verbal

- Pronúncia i ortografia de l'obertura vocàlica de la e i de la o:

Mots del vocabulari bàsic sense punts de referència clars: capítol, Joan, bufetada, muntanya, joventut, rètol, títol, suportar

Verbs que presenten alternança en el radical: collir, cosir, sortir, tossir i escopir Verbs poder i voler en les formes d'indicatiu, de condicional i no personals

- Combinació de vocals:

Diftongs i hiats: concepte i pronúncia adequada

Enllaços vocàlics: elisions marcades i no marcades gràficament

- Accentuació:

Regles d'accentuació

El diacrític en mots del vocabulari bàsic (bé/béns, bóta/bótes, déu/déus, dóna/dónes, és, mà, més, món, nét/néta, ós/óssos, pèl/pèls, què, sé, sí, són, té, véns/vénes)

- Dièresi:

Pronúncia correcta

La dièresi en els grups gu i qu

La dièresi en i i u tòniques

La dièresi en les formes verbals

2.3.3 Consonantisme

- Ortografia de la b/v

Temps pretèrit en -ava

Alternances u/v i p/b

- Pronúncia i ortografia de les alveolars fricatives

Alveolar fricativa sonora [z] i grafies que la representen

Alveolar fricativa sorda [s] i grafies que la representen

- Pronúncia i ortografia de les vibrants:

Pronúncia i distinció entre vibrant simple r i la vibrant múltiple rr

Emmudiments

Ortografia

- Pronúncia i ortografia de les oclusives:

Pronúncia sorda o sonora segons la posició

Regles generals d'ortografia: a final de mot; finals del present d'indicatiu en -p, -t i -c; gerundis en -t; terminacions en -etud, -itu; grups ab-, ob-, sub- i cap-

- Pronúncia i ortografia de les nasals:

Pronúncia

Ortografia: la m davant m, p i b; la n davant v; el dígraf ny; les nasals davant -f

- Pronúncia i ortografia de les palatals:

Pronúncia sorda o sonora

Ortografia: la palatal fricativa [ʃ] i les grafies g i j; la palatal fricativa [ʒ] i les grafies x i ix; les africades (grafies tx, ig, tg i tj); els grups -jecc- i -ject-: injecció, objecció, projectar, subjecte

- Pronúncia i ortografia de les laterals:

Pronúncia

Ortografia: els grups al-l-, col-l-, il-l-, el-la, -il-la

- La h en posició inicial i intercalada.

2.3.4 Convencions gràfiques

Abreviatures d'ús més freqüent: Sr., Sra., c., c/, núm., etc.

3. Marc sociolingüístic

3.1 Formació i evolució de la llengua catalana

- Formació de la llengua catalana

Concepte i classificació de les llengües romàniques.

El català, llengua romànica.

- Història de la llengua catalana

Principals períodes en què es divideix l'estudi de la història de la llengua: orígens, expansió, Decadència, Renaixença, segle XX Característiques principals de cada període: autors representatius, fets històrics significatius

- Estat actual de la llengua catalana

Domini lingüístic: territori, estats, divisió administrativa, demografia.

Normalització lingüística: el català, llengua pròpia; l'oficialitat del català; la Llei de normalització lingüística

3.2 Varietats de la llengua

- Varietats lingüístiques

Concepte de varietat lingüística.

Les varietats funcionals.

Les varietats geogràfiques, socials i històriques.

Concepte de llengua estàndard.

- Varietats geogràfiques

Concepte de llengua i dialecte.

Divisió del català en els dos grans blocs dialectals.

Trets característics principals del baleàric, el central, el valencià i el nord-occidental: fonètics (neutralització de a, e i o àtones, articulació d'alguns grups consonàntics finals); morfològics i sintaxi (l'article definit, la flexió verbal, l'adverbi pas en oracions negatives); lèxics (diferències més representatives)

- Els usos de la llengua

La varietat estàndard i les varietats dialectals: l'estàndard, llengua comuna; valor de l'estàndard

Usos institucionalitzats: administració pública; ensenyament; mitjans de comunicació i producció cultural Usos personals.

3.3 El procés de comunicació

Elements del procés de comunicació: emissor, receptor, codi, missatge, canal i context.

El codi verbal: la llengua com a codi en el procés de comunicació.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Codis no verbals: gesticulació, mirada, imatges.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Nom mòdul: Nivell de suficiència

Durada: 120

Objectius:

1. Objectius generals

En assolir el nivell de suficiència, l'aprenent ha de tenir una competència comunicativa que li permeti comunicar-se en varietat estàndard, oralment i per escrit, de manera flexible i eficaç en les situacions comunicatives de caràcter formal usuals de l'àmbit social. Ha de tenir un bon domini de la llengua general i s'ha de poder expressar amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de cercar d'una manera gaire evident paraules o expressions. Més concretament, ha de ser capaç de:

- Produir textos clars i ben estructurats tractant temes complexos, i saber desenvolupar punts concrets de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents a fi d'arribar a una conclusió adequada. Ha de conèixer i saber aplicar les diferents formes d'organització textual (descriptiva, narrativa, directiva, argumentativa i expressiva) i saber-les combinar.

- Adaptar-se a diferents rols socials propis dels àmbits essencials de manera flexible i eficaç. Ha de saber escollir l'estil, la varietat lingüística i el nivell de formalitat adequats a les circumstàncies.

- Comprendre textos orals, llargs i complexos, d'una àmplia gamma de temes. Ha de comprendre la intenció comunicativa de l'emissor, les idees principals, les secundàries i les no formulades explícitament, en textos formals sobre temes d'interès general i en textos específics de divulgació pronunciats en llengua estàndard, així com les idees principals i les secundàries en textos pronunciats en les diferents varietats geogràfiques.

- Parlar de manera flexible i eficaç per expressar idees i opinions i per desenvolupar temes complexos amb finalitats diverses (negoci, lleure, amistat, voluntariat, esports...) i ha de saber relacionar la seva aportació amb el discurs d'altres interlocutors. S'ha d'expressar amb fluïdesa, amb un vocabulari ric i precís i amb una correcció suficient, i també ha de saber organitzar i controlar el discurs, que ha de resultar comunicativament eficaç. També ha de saber superar els possibles buits de significat mitjançant circumloquis, parafrasis, definicions, explicacions o autorectificacions.

- Entendre textos escrits amb finalitats i graus de formalitat diversos: textos literaris o basats en fets, articles sobre temes d'interès general i temes específics de divulgació o de la seva àrea professional, escrits en diferents varietats geogràfiques i en varietat estàndard. N'ha de comprendre les idees principals, les secundàries i els significats no formulats explícitament (la intenció comunicativa, els dobles sentits, el punt de vista,

l'actitud de l'emissor...). També ha de saber captar l'organització del text, valorar-ne la precisió, la riquesa lèxica i l'interès temàtic.

- Escriure textos d'una certa extensió utilitzant els recursos lingüístics de manera variada i adequada, i amb un grau de correcció suficient. Ha de poder desenvolupar temes complexos en cartes i informes i saber prioritzar i destacar els aspectes més importants. Els textos han de ser clars, ben estructurats i cohesionats, amb un ús força precís dels elements que indiquen la relació i la progressió de les idees, i han de tenir un estil adequat a l'objectiu, al destinatari i al context.

Alhora:

- Ha d'haver adquirit un domini de la morfologia i la sintaxi que li permeti expressar-se amb fluïdesa i flexibilitat, utilitzant estructures diverses i de certa complexitat. Ha de poder controlar les diferents estructures organitzatives i els diferents mecanismes de cohesió. Ha d'arribar al domini conscient de les regles generals i particulars de l'ortografia i les seves excepcions en el vocabulari general i en l'específic de temes de la seva àrea professional o del seu interès.

- Ha de dominar un repertori lèxic ampli, amb expressions idiomàtiques (frases fetes, metàfores, intensificadors, etc.) i mots col·loquials; així com els mecanismes més usuals de formació de mots.

- Ha d'haver adquirit una pronunciació i una entonació clares i naturals, i ha de poder variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració a fi d'expressar matisos subtils de significat.

- Ha de conèixer la importància de l'aplicació de la normativa en la varietat estàndard com a llengua comuna de referència i ha de conèixer l'existència d'estàndards regionals. També ha de conèixer les principals característiques de les varietats geogràfiques, generacionals i socials i valorar-ne l'ús.

- Ha de conèixer la situació actual de la llengua catalana en el territori propi.

2. Objectius generals: habilitats i marc sociolingüístic

2.1 Habilitats receptives

- Comprendre textos orals i escrits de caràcter narratiu i descriptiu, de ficció i de no ficció, propis dels àmbits privat, social i laboral.

- Comprendre textos de caràcter explicatiu, directiu i predictiu –orals i escrits– propis dels àmbits privat, social i laboral.

- Comprendre textos literaris orals i escrits i textos de caràcter familiar produïts en les diverses varietats geogràfiques.

- Comprendre textos orals i escrits de caràcter argumentatiu propis dels àmbits privat, social i laboral.

- Comprendre textos orals de l'àmbit familiar i textos orals de ficció produïts en diverses varietats generacionals i socials.

2.2 Habilitats productives

- Fer narracions i descripcions orals i presentacions d'actes públics i de conferencians amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

- Fer exposicions orals de tipus informatiu o didàctic sobre temes d'interès general i donar instruccions de certa complexitat, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

- Fer argumentacions orals en situacions formals, amb suport escrit o sense, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

- Llegir en veu alta textos literaris i textos explicatius i predictius propis dels mitjans de comunicació amb fidelitat, amb la pronunciació correcta i amb l'entonació, el ritme i la velocitat adequats.

- Llegir correctament textos argumentatius formals o de caràcter literari en actes públics.

- Escriure textos narratius i descriptius i narracions i descripcions inserides en textos diversos dels àmbits privat, social i laboral, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

- Escriure textos de caràcter explicatiu i directiu i textos argumentatius sobre temes generals o coneguts de l'aprenent i explicacions, instruccions i argumentacions inserides en textos diversos dels àmbits privat, social i laboral, amb l'adequació, la coherència i la cohesió exigides pel context comunicatiu i amb un domini suficient dels recursos lingüístics, especialment els que es treballen en aquest programa.

- Preparar per escrit presentacions d'actes i guions d'intervencions en reunions, tenint en compte l'adequació, la coherència i la cohesió exigides per la situació comunicativa.

2.3 Marc sociolingüístic

- Conèixer l'estat actual de la llengua catalana, el concepte de llengua estàndard i el valor de la normativa com a eix central de l'estàndard.

- Conèixer els trets característics de les diverses varietats geogràfiques i aplicar-los en la identificació de la varietat corresponent en textos orals i escrits de caràcter literari i de l'àmbit familiar.

- Conèixer els trets característics de les diverses varietats històriques, generacionals i socials i aplicar-los en la identificació de la varietat corresponent en

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

textos orals i escrits de caràcter literari i de l'àmbit familiar.

3. Objectius específics

3.1 Competència discursiva

- Comprendre el fil argumental d'obres de teatre, pel·lícules, novel·les, contes i còmics, saber determinar-ne el tema o els temes principals i la intenció de l'autor o el director i saber resumir-ne l'argument.

- Comprendre notícies i reportatges emesos pels mitjans de comunicació orals, guies de viatge, itineraris i ressenyes discriminant les informacions principals de les complementàries.

- Saber presentar actes i conferenciant oralment, amb l'ajuda d'un guió, i saber fer comentaris públics de fets i esdeveniments amb l'adequació que requereix la situació comunicativa, amb un discurs coherent i amb correcció.

- Saber interpretar adequadament els signes de puntuació, aplicar les regles de fonètica sintàctica vocàlica i fer l'entonació adequada per tal de fer intel·ligibles fragments d'obres literàries o textos poètics breus llegits en veu alta i donar-los expressivitat.

- Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos narratius i descriptius, segons el punt de vista adoptat per l'emissor d'acord amb la intenció comunicativa.

- Comprendre les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió i aplicar-los en la redacció de textos narratius i descriptius.

- Reconèixer i comprendre els conceptes d'adequació, coherència i cohesió com a propietats del text, conèixer les estratègies i els mecanismes amb què es concreten en el text i aplicar-los en la producció de textos narratius i descriptius.

- Reconèixer i aplicar adequadament els recursos gramaticals i textuals que modalitzen l'enunciat segons l'interès de l'emissor de presentar-lo amb més o menys objectivitat i segons la situació comunicativa en què es produeix el text.

- Reconèixer i comprendre l'estructura d'una narració i les diverses maneres de presentar la informació en una descripció, i aplicar-les en la redacció de contes, diaris de viatge, ressenyes, notícies de premsa, retrats.

- Conèixer el procediment de configuració del discurs reportat -discurs directe i indirecte- i aplicar-lo com a recurs estilístic en la redacció d'un text narratiu o d'una entrevista.

- Aplicar diversos procediments i tècniques que permeten sintetitzar la informació d'un text en un resum.

- Comprendre i aplicar els recursos d'expressió temporal i l'ordre de presentació dels fets per organitzar de forma coherent un text narratiu.

- Comprendre i aplicar l'ordre de presentació de la informació en un text descriptiu i els elements que serveixen per establir les referències espacials en l'elaboració d'una descripció.

- Comprendre de manera global i detallada textos explicatius, directius i predictius, discriminant la informació principal de la complementària i sabent determinar-ne el tema i la intenció de l'autor.

- Comprendre de manera global i detallada textos de caràcter familiar i textos literaris produïts en les diverses varietats geogràfiques.

- Saber fer exposicions orals de tipus explicatiu, amb l'ajuda de suport escrit i amb la utilització de recursos lingüístics i no lingüístics que faciliten l'acompliment del propòsit comunicatiu del text.

- Saber interpretar adequadament els signes de puntuació, aplicar les regles de pronunciació del vocalisme i el consonantisme i fer les pauses i l'entonació adequades en la lectura en veu alta de textos de caràcter explicatiu i predictiu propis dels mitjans de comunicació per tal de fer-los intel·ligibles als oients.

- Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de textos explicatius i directius.

- Saber seleccionar la informació pertinent i adequada en la redacció de textos explicatius i directius i en la preparació de presentacions d'actes i d'intervencions en reunions, segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.

- Reconèixer i comprendre l'estructura del text explicatiu i les estratègies discursives aplicables a aquest tipus de textos, i aplicar-les en la redacció de textos explicatius com ara articles breus sobre temes generals, exposicions de l'àmbit acadèmic, etc.

- Reconèixer, comprendre i aplicar la manera d'organitzar la informació, la precisió del lèxic i els recursos lingüístics que determinen el to neutre de la informació en un text de caràcter directiu, oral o escrit.

- Reconèixer i aplicar adequadament, segons la situació comunicativa en què es produeix el text, els recursos gramaticals i textuals que modifiquen el discurs per fer-lo més proper al receptor o més distanciat.

- Conèixer i aplicar els recursos gramaticals i textuals que serveixen per expressar prediccions i també els que afegeixen al discurs matisos de probabilitat, condició o possibilitat.

- Comprendre i aplicar els diversos elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva.

- Comprendre la relació de sinonímia i d'antonímia que s'estableix entre mots diferents a l'interior d'un text, i aplicar aquest procediment com a recurs de variació i de cohesió lèxiques.

- Saber discriminar les informacions rellevants de les secundàries i comprendre les idees principals de textos argumentatius com ara discursos,

exposicions, crítiques, editorials, articles d'opinió i comunicats formals.

- Comprendre les idees principals i la informació complementària rellevant de textos orals de l'àmbit privat i textos de creació literària produïts en diverses varietats generacionals i socials.

- Reconèixer, comprendre i valorar l'opinió expressada per l'autor en editorials, articles d'opinió, crítiques teatrals o cinematogràfiques.

- Saber exposar i defensar l'opinió pròpia amb correcció, fluïdesa i claredat en una reunió formal, una taula rodona o un debat, seleccionant la informació pertinent segons el propòsit comunicatiu i tenint en compte les intervencions dels altres participants.

- Saber fer exposicions orals de caràcter argumentatiu amb l'ajuda de suport escrit i utilitzant recursos lingüístics i no lingüístics que faciliten l'acompliment del propòsit comunicatiu.

- Saber llegir en veu alta textos formals, amb correcció i fluïdesa i de forma adequada a la situació comunicativa, en actes literaris, celebracions litúrgiques o altre tipus d'actes públics.

- Aplicar les estratègies i els recursos propis de les fases de planificació, textualització i revisió en la redacció de textos argumentatius sobre temes generals o coneguts dels àmbits privat, social i laboral.

- Conèixer diversos procediments i tècniques per preparar guions, esquemes i resums i aplicar-los en la preparació de material escrit de suport d'exposicions i intervencions orals.

- Comprendre el valor de les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor com a fenòmens pragmàtics que determinen el tipus d'informació seleccionada per l'emissor en un enunciat, i aplicar aquests criteris en la selecció de la informació per redactar textos argumentatius.

- Reconèixer i comprendre l'estructura característica de les argumentacions i les estratègies discursives aplicables a aquest tipus de textos, i aplicar-les en la producció de textos argumentatius com ara articles breus i cartes al director.

- Comprendre i aplicar l'ordre i la progressió de les idees en el plantejament de la tesi i els arguments en textos de caràcter argumentatiu, com a manifestació de la coherència textual i com a estratègia per aconseguir el propòsit comunicatiu.

- Conèixer els elements gramaticals que serveixen per expressar oposició, causa i conseqüència i aplicar-los en la redacció de textos de caràcter argumentatiu.

- Reconèixer les marques de presència i de distanciament de l'emissor i del receptor i aplicar-les adequadament en la producció de textos per aconseguir més o menys proximitat amb el receptor.

- Comprendre i aplicar els diversos elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

3.2 Competència lingüística

- Comprendre i aplicar els fenòmens sintàctics que es detallen en el programa i reconèixer-los com a factors de cohesió textual

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen la morfologia dels components del grup nominal i del grup verbal que es detallen a l'apartat de continguts.

- Reconèixer i aplicar correctament els signes de puntuació com a marcadors de fenòmens sintàctics que afecten la coherència i la cohesió del text.

- Reconèixer, comprendre i aplicar les regles particulars i les excepcions que regeixen els aspectes de pronúncia i d'ortografia del vocalisme i del consonantisme detallats en l'apartat de continguts.

- Conèixer les abreviatures d'ús més corrent i els criteris generals que s'apliquen a l'hora d'abreujar un mot.

- Conèixer el valor dels refranys, de les frases fetes i de les figures retòriques més usuals com a recursos retòrics i estilístics que serveixen per enriquir, matisar i precisar el significat del text.

- Conèixer els usos dels enllaços i els signes de puntuació que es detallen en el programa i els recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text, i saber aplicar-los correctament com a elements de coherència i cohesió textuals.

- Comprendre els procediments de composició i de derivació del lèxic i aplicar-los com a recursos de creació lèxica i de variació en un text.

- Reconèixer i aplicar correctament els signes de puntuació com a marcadors de fenòmens sintàctics que afecten la coherència i la cohesió del text.

- Conèixer la funció distintiva en l'ús de les majúscules i els criteris d'aplicació de les majúscules en els casos més generals.

- Conèixer els diferents tipus de diccionaris i la seva organització, i saber-los utilitzar adequadament per extreure'n informació referida a la pronúncia, l'ortografia, la morfologia, els usos i el significat de les paraules.

3.3 Coneixements sociolingüístics

- Reconèixer i comprendre l'estat actual de la llengua catalana, el concepte de llengua estàndard i el valor de la normativa com a eix central de l'estàndard.

- Reconèixer i comprendre la unitat de la llengua catalana i la seva diversitat pel que fa a les diferents varietats geogràfiques.

- Reconèixer i comprendre els trets més significatius dels dialectes catalans i aplicar-los en la identificació de la varietat i en la comprensió global i detallada de textos de l'àmbit privat i textos literaris breus, orals i escrits, produïts en les diverses varietats geogràfiques.

- Conèixer les principals etapes de l'evolució de la llengua catalana i

comprendre globalment algunes mostres literàries dels principals autors.

- Reconèixer els principals trets fonètics, morfosintàctics i lèxics que caracteritzen les varietats generacionals i socials, i aplicar-los en la identificació de la varietat i en la comprensió de textos de l'àmbit privat i de creació literària que manifestin marcadament aquestes característiques.

Continguts (en relació amb els objectius):

1. Textos

1.1 Habilitats receptives

1.1.1 Comprensió oral

1.1.1.1 Textos de caràcter narratiu i descriptiu

Relació de gèneres que es poden treballar: pel·lícules, obres de teatre; notícies i reportatges de ràdio i TV.

1.1.1.2 Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu

Relació de gèneres que es poden treballar: documentals, reportatges, visites guiades; previsions diverses: meteorològiques, econòmiques, tecnològiques, mediambientals.

En diverses varietats geogràfiques: converses quotidianes, rondalles, cançons

1.1.1.3 Textos de caràcter argumentatiu

Relació de gèneres que es poden treballar: discursos, conferències, exposicions en debats i taules rodones, oratòria judicial i política; crítiques de cinema i teatre emeses pels mitjans de comunicació.

En diverses varietats generacionals i socials: converses quotidianes, obres de teatre

1.1.2 Comprensió lectora

1.1.2.1 Textos de caràcter narratiu i descriptiu

Relació de gèneres que es poden treballar: novel·les, biografies, contes, còmics; guies de viatge, itineraris, ressenyes de llocs; retrats (aspectes físics, psicològics, biogràfics).

1.1.2.2 Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Textos explicatius i directius dels àmbits industrial i comercial: manuals d'instruccions, prospectes, opuscles, publicitat.

Textos informatius i explicatius dels àmbits administratiu, judicial i mèdic (bans, citacions, notificacions, prescripcions mèdiques).

Textos explicatius sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (articles informatius o divulgatius, articles de diccionari i d'enciclopèdia, llibres de text).

Previsions diverses: meteorològiques, econòmiques, tecnològiques, mediambientals; horòscops.

- En varietats geogràfiques: textos d'àmbit privat i textos literaris breus com ara:

notes, cartes familiars, contes, rondalles, cançons

1.1.2.3 Textos de caràcter argumentatiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Textos d'opinió propis dels mitjans de comunicació: editorials, articles, crítiques i comentaris sobre fets d'actualitat. Recensions sobre obres de teatre, cinema, literatura.

- En varietats generacionals i socials: còmics i mostres literàries amb trets marcats.

- En varietats històriques: mostres de textos formals d'algunes etapes històriques

1.2 Habilitats productives

1.2.1 Expressió oral

1.2.1.1 Textos de caràcter narratiu i descriptiu

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Narracions d'anècdotes i esdeveniments, comentaris públics de fotografies, diapositives, etc.

Presentacions d'actes públics i conferencians i autopresentacions en situacions formals.

- Lectura en veu alta de poemes i altres textos de caràcter literari

1.2.1.2 Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Instruccions de certa complexitat: funcionament d'aparells, receptes de cuina.

Explicacions de caràcter didàctic o informatiu sobre temes d'interès general.

- Lectura en veu alta de textos propis dels mitjans de comunicació

1.2.1.3 Textos de caràcter argumentatiu

Relació de gèneres que es poden treballar: intervencions en debats, assemblees o altres actes; exposicions en reunions formals i debats a fi d'expressar l'opinió, convèncer, exposar un fet, etc.

1.2.2 Expressió escrita

1.2.2.1 Textos de caràcter narratiu i descriptiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Diari de viatge, ressenyes, programes d'itineraris o visites turístiques.

Retrats (físics, psicològics, biogràfics).

Narracions d'esdeveniments.

Resums de pel·lícules i obres de teatre i d'altres textos narratius

1.2.2.2 Textos de caràcter directiu, explicatiu i predictiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Textos directius i explicatius de certa complexitat: receptes de cuina, indicacions per tenir cura d'animals i plantes, per reparar avaries, etc.

Textos de caràcter explicatiu sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (escrits informatius o divulgatius per a una publicació).

Instruccions diverses (funcionament d'aparells, ús de serveis, regles de jocs, etc.), bases per participar en concursos o per sol·licitar un servei (beques, subvencions, ajuts).

- Textos escrits per ser dits: presentacions d'actes, guions d'intervencions en reunions

1.2.2.3 Textos de caràcter argumentatiu

- Relació de gèneres que es poden treballar:

Textos de caràcter argumentatiu sobre temes generals o coneguts de l'aprenent (articles d'opinió, cartes al director).

Guions, esquemes i resums com a suport escrit d'exposicions orals o entrevistes

2. Elements lingüísticotextuals

2.1 Text

2.1.1 El text com a unitat de comunicació

2.1.1.1 Propietats

Concepte d'adequació: la situació de comunicació; exigències del gènere

Concepte de coherència: el text, construcció articulada amb unitat de sentit; selecció i organització de la informació

Concepte de cohesió: textura, lligam (el text com a teixit); connectors, el·lipsi, puntuació

2.1.1.2 - Formes d'organització textual

Principals formes d'organització textual segons la manera d'abordar la realitat: text descriptiu (realitat estàtica); text narratiu (realitat dinàmica); text directiu (realitat pretesa); text argumentatiu (realitat psicològica racional); text expressiu (realitat psicològica emotiva)

Altres formes d'organització textual: text explicatiu; text predictiu.

Els gèneres textuals.

2.1.1.3- Etapes de producció

Planificació: generació d'idees; selecció de la informació segons el context de comunicació i el propòsit; procediments i tècniques de síntesi

Textualització: organització de la informació segons l'especificitat del tema i el coneixement per part del receptor; distribució en paràgrafs; elements de referència i de cohesió

Revisió: durant el procés i al final.

2.1.2 Adequació

2.1.2.1 Anàlisi de la situació en què es produeix el text

Emissor i receptor i rols respectius.

Propòsit comunicatiu.

Context.

Canal de comunicació.

2.1.2.2 Adequació a la situació comunicativa

- Concepte de registre.

- Factors que determinen el registre:

Camp: tema i grau d'especialització

Mode: canal oral o escrit, espontani o planificat

To: formalitat, formes de tractament

Propòsit o intenció

- Anàlisi de la situació en què es produeix el text.

- Elecció del registre.

- Punt de vista adoptat per l'emissor segons el seu propòsit comunicatiu.

- Especificitat del lèxic segons el tema i el destinatari.

- Anàlisi de la situació en què es produeix el text.

- Elecció del registre.

2.1.2.3 Adequació al gènere

Convencions i disposició pròpies dels gèneres que es treballen.

2.1.2.4 Estil i modalització

Objectivitat i subjectivitat en textos descriptius.

Marques que reflecteixen l'actitud del parlant respecte allò que diu.

La combinació d'estil directe i estil indirecte com a recurs estilístic en un text narratiu.

Punt de vista adoptat per l'emissor en els textos narratius: intern o extern, objectiu, omniscient.

Tractament objectiu de la informació.

Estil distanciat (impersonal) o de participació (primera persona del plural).

Marques que afavoreixen la presència o l'allunyament de l'emissor i del receptor: tria de la persona gramatical (pronom de primera persona, plural fictici en primera persona del plural, tercera persona del singular); generalitzacions; construccions personals o impersonals

Avantatges del llenguatge positiu.

2.1.3 Coherència i cohesió

2.1.3.1 Formes d'organització textual

- Quant al text descriptiu:

Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor.

Ordre de presentació de la informació: sumatiu, jeràrquic (de més general a més concret) o itinerant (d'esquerra a dreta, de dalt a baix).

Expressió de la referència espacial d'un element: adverbis i locucions adverbials de lloc, preposicions que introdueixen complements circumstancials de lloc, ús dels verbs ser, estar i haver-hi.

- Quant al text narratiu:

Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu i el punt de vista adoptat per l'emissor.

Estructura: plantejament, nus i desenllaç.

Ordre de la informació: diferència entre l'ordre real dels esdeveniments i l'ordre escollit per presentar els fets (presentació lineal, començar per la situació final i anar als fets que l'han originada, narració de dues històries en paral·lel).

Expressió temporal: aspecte perfectiu i imperfectiu del verb, adverbis i locucions adverbials de temps, oracions temporals.

- Quant al text directiu:

Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.

Ordre de la informació: ordre de les accions, marques d'ordre que les introdueixen.

Trets característics de les instruccions (textos directius): ús de formes d'imperatiu (o altres temps verbals), verbs específics que expressen una instrucció (haver de, caldre, etc.), esquematisme i concisió de les informacions.

- Quant al text explicatiu:

Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.

Estructura: presentació, desenvolupament (qüestionament i resposta), conclusió.

Estratègies discursives: definició, exemplificació a partir de coses concretes, analogia, reformulació, citació d'autoritat. Modificació i adaptació del discurs oral en funció de la comprensió que en fa el destinatari: explicacions, exemples, repeticions, precisions, etc.

- Quant al text predictiu:

Trets característics: ús del temps futur, verbs amb significat predictiu, conjuncions i locucions condicionals, adverbis, locucions i perfrasis que afegeixen a la predicció un matís de probabilitat o possibilitat.

- Quant al text argumentatiu:

Selecció de la informació segons el propòsit comunicatiu, les pressuposicions i el coneixement compartit entre emissor i receptor.

Estructura: introducció, nucli (tesi, arguments i contraarguments) i conclusió. Progressió temàtica: arguments ordenats de més fort a més feble o de més feble a més fort; articulació entre informació coneguda o represa i informació nova (tema i rema); segmentació en paràgrafs. Les informacions implícites d'un enunciat segons el context concret de la comunicació.

Estratègies discursives: interrogació retòrica, argument d'autoritat o basat en un exemple, anticipació i repetició, concessió a l'adversari (antítesi +però +tesi), relat d'una experiència personal, al·lusió a elements culturals del coneixement compartit.

2.1.3.2 Funcions textuals dels elements de la llengua

- Referència

La determinació i la indeterminació com a manifestació de referents coneguts i referents nous dins d'un text.

Demostratius i possessius com a elements de referència textual, endofòrica i exofòrica.

La correspondència de cada pronom feble amb un antecedent com a condició necessària de coreferència ben establerta en un text.

- Concordança

La concordança com a factor de cohesió textual: els noms col·lectius; l'adjectiu o l'article amb més d'un substantiu; el verb amb un subjecte sintàcticament complex (llarg, coordinat, etc.).

- Connexió

La connexió de sintagmes i oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de coordinació amb valor copulatiu, distributiu, disjuntiu, adversatiu i il·latiu.

Els pronoms relatius com a elements de connexió i de coreferència textual.

Ús de sintagmes preposicionals, adverbis, locucions adverbials i oracions que funcionen com a elements de connexió i com a organitzadors del discurs (en altres paraules, al mateix temps, és per això que, com ja hem dit més amunt, és a dir, per exemple, d'una banda, de l'altra, en conclusió).

L'expressió de les relacions d'oposició, causa i conseqüència entre les idees en textos argumentatius i explicatius: nexes d'unió entre oracions (conjuncions, adverbis, locucions causals o consecutives...), verbs que expressen causa, conseqüència o oposició.

Elements de connexió que actuen com a organitzadors del discurs i/o com a elements de referència discursiva amb la finalitat d'introduir exemplificacions, aclariments, conclusions, represa d'informació, etc. (per citar algun cas, per resumir, per dir-ho d'una altra manera...). La connexió d'oracions mitjançant conjuncions i locucions conjuntives de subordinació com a elements de cohesió sintàctica i/o semàntica.

- Recursos textuals

Elements que serveixen per qualificar o determinar i que aporten expressivitat al text: adjectius, metàfores, comparacions, oracions comparatives, oracions adjectives explicatives i especificatives.

Les relacions de sinonímia i d'antonímia entre mots com a factors de cohesió lèxica i com a recursos de variació.

Els procediments de composició i de derivació del lèxic com a recursos de variació en un text.

La paràfrasi i l'exemplificació com a recursos de coherència i cohesió lèxica dins el text.

Recursos no lingüístics que contribueixen a donar coherència al text: elements tipogràfics, esquemes gràfics, etc.

2.2 Morfosintaxi i lèxic

2.2.1 L'oració

- Conceptes d'oració simple i oració composta.

- Oració composta: oracions coordinades i subordinades; oracions coordinades juxtaposades.

- Modalitats oracionals:

Declarativa, per donar informació

Imperativa i exhortativa, per influir en la conducta del receptor

Interrogativa, per demanar informació

Exclamativa, que remarca algun aspecte subjectiu de l'emissor

- El mode verbal, l'entonació i l'ordre dels mots associats a les modalitats oracionals.

- Estructures oracionals: construccions personals i impersonals; construccions actives i passives; oracions interrogatives indirectes

- Tipus d'oracions subordinades: substantives, adjectives i adverbials.

- Oracions subordinades substantives: estructures i funcions.

2.2.2 Components del grup nominal

- Determinants i quantificadors

Article: casos especials sense apostrofa i casos especials sense contracció; construccions amb l'article i/o amb altres estructures amb funció abstractiva o intensiva; modismes que presenten interferències amb l'article lo neutre.

Valor semàntic de les formes llur/llurs i ús restringit en registres formals.

Morfologia i usos dels quantitatius invariables.

Morfologia i usos d'alguns adjectius i pronoms indefinits (qualsevol, hom, cada u, cadascú, la resta...).

- Nom: flexió de gènere i de nombre:

Noms abstractes acabats en -or (amor, clamor, sabor...; amargor, calor, resplendor...)

Remarques sobre el gènere d'alguns substantius (els afores, el deute, el senyal, les postres, una anàlisi, les dents, la resta...)

Casos especials de flexió de nombre (sofà/sofàs, cafè/cafès..)

Plurals invariables (llapis, ritus, cactus, dilluns...)

- Adjectiu

Col·locació respecte al nom.

Remarques: casos d'intercalació de u semiconsonant (inic/ iniqua, oblic/ obliqua...); casos amb dificultat (amargant, elegant, pobre/ -a, comú/-una, covard/ -a, marroquí/ -ina...)

- Pronoms

Usos pronominals de possessius, demostratius, indefinits, numerals i quantitatius.

Pronoms febles: combinacions binàries.

- Relatiu

Concepte, tipus i funció sintàctica.

Els relatius que, qui, què, qual, on.

Les estructures d'article +que.

El relatiu adjectiu qual.

Les estructures la qual cosa, cosa que.

Pleonasmes més habituals.

2.2.3. Components del grup verbal

- Verb

Classificació sintàctica: transitius i intransitius, personals i impersonals.

Els modes i els temps verbals: pla en què situen l'acció i valor temporal que li atribueixen.

Usos més freqüents i estables de ser i estar.

Perfrasis d'obligació: haver de +infinitiu, caldre +infinitiu / que

Perfrasis de probabilitat: deure +infinitiu

Perfrasis d'imminència: estar a punt de +infinitiu

Verbs amb formes velaritzades.

Verbs de la segona conjugació que presenten interferència amb el paradigma de la tercera: admetre, concebre, debatre, difondre, ocórrer, incloure...

Participis irregulars.

Concordança del participi.

Usos del gerundi.

El temps verbal en oracions de probabilitat.

Correlació dels temps verbals en les oracions compostes condicionals.

Remarques sobre la conjugació de cabre, caldre, córrer, estar, saber, ser, veure...

- Adverbi

Ús de la doble negació.

Ús de la partícula pas.

Adverbis i locucions de probabilitat.

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

2.2.4 Enllaços

- Conjuncions

Conjuncions i locucions conjuntives de coordinació.

Usos de les conjuncions copulatives, distributives, disjuntives, adversatives i il·latives

Conjuncions i locucions conjuntives de subordinació.

Usos de completives, modals, temporals, de lloc, comparatives, consecutives, condicionals, concessives, causals i finals.

Distinció entre *sinó* adversatiu i *si* no condicional o concessiu; distinció entre *perquè*, *per què* i *per a què*.

Ús de *posat que*.

La conjunció *que* en oracions completives.

- Preposicions

Usos de *fins*, *fins a*, *com*, *com a*, *cap*, *cap a*.

Ús del *de* partitiu.

Canvi i *caiguda*.

Usos de *a i* en introductòries de complements circumstancials de temps i de lloc.

2.2.5 Signes de puntuació

La coma, els parèntesis i els guions en incisos, aclariments i aposicions.

Usos més freqüents del punt i coma: juxtaposicions, enumeracions, davant de conjuncions adversatives i concessives, etc.

Ús de la coma en oracions adjectives i supressions verbals.

El guió, els dos punts i les cometes com a marques introductòries del discurs directe o indirecte.

Ús de la coma en inversions de l'ordre lògic, pleonasmes, contactes amb conjuncions i casos d'ambigüitat o confusió de funcions sintàctiques

2.2.6 Lèxic

- Unitats lèxiques i fraseologia

Frases fetes i refranys.

El sentit figurat: la metàfora, la comparació i l'analogia.

- Relacions semàntiques

Sinonímia: concepte i sinònims del vocabulari general

Antonímia: concepte i antònims del vocabulari general

Polisèmia: concepte i mots polisèmics del vocabulari general

- Processos de formació lèxica: l'ús del guionet en mots compostos

Compostos a la manera culta amb formes prefixades acabades en *-o* (audiovisual, grecollatí, fisicoquímic, serbocroat, hispanoamericana)

Compostos catalans el primer component dels quals és un mot que duu accent gràfic (mà-llarg, pèl-roig...)

Compostos formats per mots units per una conjunció o una preposició (allioli, coliflor, vetesifils...; plats-i-olles; blat de moro, vaga de fam...; marededéu; cul-de-sac)

Sintagmes lexicalitzats (bar restaurant, conferència col·loqui, gall dindi, baix relleu...)

Altres: *abans-d'ahir*, *adéu-siau*

- Reculls lèxics

Tipus de diccionaris: monolingües i plurilingües, generals i especialitzats, normatius i dialectals, enciclopèdics, de sinònims i antònims.

Organització dels diccionaris: accepcions i subaccepcions, ordenació temàtica, contingut dels articles (pronunciació, morfologia, locucions i frases fetes)

2.3. Fonètica i ortografia

2.3.1 Vocalisme

- Ortografia de *a i e* àtones: mots sense punts de referència clars: *emparar*, *ànek*, *Esteve*, *orfe*, *meravella*, *orgue*, *rave*, *resplendent*, *estella*, *vernís*, *ebenista*, *espàrrec*, *sanefa*, *rancor*...

- Ortografia de *o i u* àtones:

Cultismes i pseudoderivats: *boca/bucal*, *cònsol/consular*, *corba/curvatura*, *doble/duplicar*, *home/humanisme*, *jove/juvenil*, *moc/mucosa*, *títol/titular*, *volcà/vulcanisme*...

Verbs *poder* i *voler* en les formes de subjuntiu i d'imperatiu.

Altres mots sense punts de referència clars: *cartolina*, *escapolir-se*, *esdrúixol*, *subornar*, *sufocar*, *polir*, *complir*, *sofrir*, *sorgir*, *assortir*, *sospir*, *torró*, *turment*...

- Diftongs: funcions no vocàliques de *la i* i *la u*; diftongs creixents i decreixents; triftongs

- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica en una tira fònica: *elisió*, *sinalefa* i *sinèresi*.

- Accentuació: altres casos de l'ús del diacrític; casos de pronunciació i accentuació errònia per canvi de la síl·laba tònica

- Dièresi: ús de la dièresi en vocals *i i u* àtones; excepcions i problemes en l'ús de la dièresi

2.3.2 Consonantisme

- Ortografia de *b/v*

Mots sense punts de referència clars: amb *b* (*mòbil*, *rebentar*, *rebolcar*, *baf*, *berruga*, *biga*, *bolcar*...); amb *v* (*avet*, *avorrir*, *avortar*, *avi*, *almívar*, *bava*, *cavall*, *covard*, *governar*, *gravar*, *fava*, *haver*, *sivella*, *llavi*, *núvol*, *prova*, *rave*, *savi*, *taverna*, *trèvol*, *advocat*, *canvi*, *esvelt*, *vernís*...)

Derivats i pseudoverivats: *corba/curvatura*, *calba/calvície*, *cervell/cerebral*, *moviment/mòbil*...

- Pronunciació i ortografia de les alveolars fricatives

Les terminacions *-assa*, *-issa*, *-essa*, *-ança*, *-ença*

Els grups sonors *dins-*, *fons-* i *trans-*

Grafia *s* darrere prefixos i en mots compostos

Grafia *z* en cultismes i tecnicismes

Els grups *cc*, *xc* i *sc*

Els sons [ks] i [gz] representats per la grafia *x*

Pronunciació i ortografia de mots que no es pronuncien segons la normativa en un registre col·loquial, com ara: *Àsia*, *anàlisi*, *asil*, *síntesi*, *prosòdia*, *dissoldre*, etcètera, *messies*, *poncella*, *frontissa*, els femenins acabats en *-essa*, els que tenen els grups *-essor*, *-essió* *-missor*, *-missió*

- Ortografia de les vibrants: mots compostos i darrere prefixos

- Ortografia de les oclusives sordes i sonores en mots amb dificultat:

p/b: *tub*, *club*, *adob*, *cabdell*, *cabdal*, *cabdill*, *dissabte*, *dubte*, *sobte*, *apte*, *optar*, *opció*, *òptic*

c/g: *mag*, *zig-zag*, *tècnic*, *anècdota*, *càrrec*, *màneg*, *préssec*, *fàstic*, *ànek*

t/d: *fred*, *sud*, *atles*, *atleta*, *atmosfera*...

- Ortografia de les palatals fricatives i africades en mots amb dificultat (*jeure*, *jersei*, *majestat*, *jeroglífic*...).

- Ortografia de les nasals

Mòduls de català normalitzat. 120 hores

Geminacions mm, nn

Els grups consonàntics mp i mf

Mots amb dificultat del vocabulari bàsic: tanmateix, enmig, conte, comte, compte, empremta, impremta, premsa, temps, prompte símptoma...

- Ortografia de les laterals: ús de la grafia l·l en mots amb dificultat.

- Canvis fonètics de les consonants en contacte amb altres sons en una mateixa paraula i en una tira fònica: sonoritzacions, assimilacions, sensibilitzacions i geminacions.

- Fenòmens d'emudiment consonàntic: les oclusives precedides de nasal o [l]; el so [s] en el demostratiu aquest

- La grafia h: pronunciació aspirada

2.3.3 Convencions gràfiques

Criteris generals per abreujar els mots.

Abreviatures i símbols més freqüents: adreces, indicacions de l'hora, pesos i mesures, tractament personal.

Funció distintiva de les majúscules.

Les majúscules en els casos d'ús general següents: càrrecs oficials; formes de tractament que precedeixen els noms; propis o les designacions de càrrecs; formes protocol·làries; noms d'institucions i entitats; topònims amb article; noms de places, carrers, etc.

3 . Marc sociolingüístic

3.1 Formació i evolució de la llengua catalana

3.1.1 Estat actual de la llengua catalana

Concepte de bilingüisme.

La Llei de normalització lingüística.

Objectius de la normalització lingüística: coneixements, ús, actituds.

3.2 Varietats de la llengua

3.2.1 Estàndard i normativa

La llengua estàndard: varietat supradialectal.

Els conceptes de codificació i normalització lingüístiques.

El valor de la normativa.

La normativa com a eix central de l'estàndard.

Els diversos estàndards regionals.

3.2.2 Varietats geogràfiques

La unitat del català: igualtat i complementarietat de les varietats geogràfiques; actituds davant dels dialectes

Varietats geogràfiques orientals: rossellonès, alguerès, central i insular.

Varietats geogràfiques occidentals: nord-occidental i valencià.

Característiques i trets identificadors dels dialectes catalans.

3.2.3 Varietats històriques

Principals etapes de l'evolució de la llengua catalana: origen, edat mitjana, Decadència, Renaixença i segle XX.

Algunes mostres literàries de varietats històriques: els primers documents en llengua catalana, textos de Ramon Llull, Ausiàs Marc, Baró de Maldà, Verdaguer, literatura popular, etc.

3.2.4 Varietats generacionals i socials

Varietats generacionals: trets fonètics, lèxics i morfosintàctics associats al parlar dels joves i dels vells.

Varietats socials: varietats associades a grups socials amb trets comuns (professions, activitats d'oci, etc.); identificació de trets fonètics, morfosintàctics i lèxics propis d'alguns grups socials